

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4T/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010123
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2021:6320010123.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.05.2021, v trestnej veci obžalovaného X. Z., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný X. Z., nar. XX.XX.XXXX. v O., trvale bytom V., Z. XX, nezamestnaný, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS O.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), b) Tr. zák.,

p r e t o ž e

- v období od 07.05.2012 do 27.01.2016 v V. na ul. Z. XX/XX, v rodinnom dome spôsobil opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke Q. Q. tým, že jej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, podozrieval ju z nevery, v noci ju budil, v priemere dvakrát do týždňa ju fyzicky napádal tak, že ju udieral päťami po tele a do tváre s čím prestal, keď sa jej pustila krv z nosa alebo pery, pričom Q. Q. na ošetrení nebola,

- následne potom, ako sa vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, v období od konca decembra 2016 do 15.01.2020 v V. na ul. Z. XX/XX, v rodinnom dome spôsobil opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke Q. Q. tým, že jej vulgárne nadával, podozrieval ju z nevery, budil ju v noci, fyzicky ju napádal niekedy aj trikrát za deň tak, že ju udieral dlaňou po tvári, päťami po celom tele, kopal jej do nôh, hoci mal obuté „kanady“, pričom Q. Q. mala v dôsledku jeho fyzických atakov na tele hematómy, avšak na lekárskom ošetrení nebola, pričom jeho agresívne správanie sa v tomto období stupňovalo a dvakrát jej priložil nôž ku krku a vyhrážal sa jej, že ju zabije, v presne nezistený deň v mesiaci január 2020 vo večerných hodinách Q. Q. znova vulgárne nadával, chytil ju za ľavú ruku a nad prstom jej zahasil zapálenú cigaretu, pričom naposledy ju fyzicky napadol dňa 15.01.2020 medzi 05.00 hod. a 06.00 hod. v mieste ich spoločného bydliska, kedy mu povedala, že keď ju bude znova biť, odíde od neho, čo nakoniec aj urobila, pretože keď sa začala baliť, chytil ju za vlasy, hodil na zem a kopol do chrbta,

- od presne nezisteného dňa roku 2018 do 14.01.2020 v V., ul. Z. XX/XX v rodinnom dome v presvedčení, že mal. Q. Z. nie je jeho syn, spôsobil mu fyzické a psychické utrpenie takým spôsobom, že ho bezdôvodne udieral dlaňou po tvári a päťami do nôh, v dôsledku čoho mal. Q. Z. utrpel hematómy

a mal strach z X. Z., pričom dňa 14.01.2020 mal. Q. Z. hodil o posteľ, čím mu spôsobil pomliaždenie predlaktia a pomliaždenie hlavy,

t e d a

blízkej osobe a osobe v jeho starostlivosti a výchove spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením popálenín, vyvolávaním strachu alebo stresu, bezdôvodným odopieraním spánku, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a po dlhší čas.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., za použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému mal. Q. Z. nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom V., Z. XX/X.2, t. č. umiestneného v Centre pre deti a rodiny H., škodu uplatnenú prostredníctvom súdom ustanoveného opatrovníka spočívajúcu v bolestnom vo výške 405,20 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal na Okresnom súde Brezno dňa 26.05.2020 obžalobu na X. Z., ktorou mu kladie za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a), b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- od 07.05.2012 do 27.01.2016 v V. na ul. Z. XX/XX, v rodinnom dome spôsobil opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke Q. Q. tým, že jej pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával, podozrieval ju z nevery, v noci ju budil, v priemere 2-krát do týždňa ju fyzicky napádal tak, že ju udieral päšťami po tele a do tváre, a prestal, keď sa jej pustila krv z nosa alebo pery, pričom na ošetrení nebola,
- od konca decembra 2016 do 15.01.2020 v V. na ul. Z. X/XX, v rodinnom dome spôsobil opakovane a sústavne psychické a fyzické utrpenie svojej družke Q. Q. tým, že jej vulgárne nadával, podozrieval ju z nevery, budil ju v noci, fyzicky ju napádal niekedy aj trikrát za deň tak, že ju udieral dlaňou po tvári, päšťami po celom tele, kopal do nôh, pričom mal obuté kanady, po jeho fyzických atakoch mala na tele hematómy, avšak na lekárskom ošetrení nikdy nebola, jeho agresívne správanie sa stupňovalo, v tomto období jej dvakrát priložil nôž ku krku a vyhrážal sa, že ju zabije, niekedy v januári 2020 vo večerných hodinách jej znova vulgárne nadával, chytil ju za ľavú ruku a nad prstom jej zahasil zapálenú cigaretu, naposledy ju fyzicky napadol dňa 15.01.2020 medzi 05.00 a 06.00 hod. v mieste ich spoločného bydliska, kedy mu povedala, že keď ju bude znova biť, odíde od neho, čo nakoniec aj urobila, pretože keď sa začala baliť, chytil ju za vlasy, hodil na zem a kopol do chrbta,
- od presne nezisteného dňa roku 2018 do 14.01.2020 v V., ul. Z. XX/XX v rodinnom dome, keďže sa domnieval, že mal. Q. Z. nie je jeho syn, tomuto spôsobil fyzické a psychické utrpenie takým spôsobom, že ho bezdôvodne udieral dlaňou po tvári a päšťami do nôh, v dôsledku čoho mal maloletý hematómy a strach z X. Z., pričom dňa 14.01.2020 Q. Z. hodil o posteľ.

Obžalovaný X. Z. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že zo skutku uvedeného v obžalobe, je nevinný.

Pri výsluchu uviedol, že nič z toho, čo mu je obžalobou kladené za vinu, sa nestalo. S poškodenou Q. Q. spolu žili 8 rokov. Poškodenú nezbil, nikdy ju ani psychicky netýral. Nie je pravda, že by jej niekedy priložil nožík ku krku, poškodená je jeho žena, ktorú ľúbi. Mal. Q. Z. je jeho syn, ktorého má rád, ani tohto nebil a psychicky netýral. Pripustil, že jeho syn Q. skákal po posteli, pričom spadol, udrel si kolená a lakeť, neutrpel však žiadne zranenia. On videl, ako sa to stalo, pretože v tom čase sa práve vrátil z práce domov. Zdvihol ho zo zeme a položil ho na posteľ. Pokiaľ poškodená Q. Q. uvádza, že syna bil po

kolenách, vôbec sa to nezakladá na pravde. Pripustil, že je pravda, že mu raz za čas dal otcovskú po zadku v situáciách, keď maloletý neposlúchal a odvrával, urobil to však iba z dôvodu, že je jeho rodič; teraz to ľutuje.

Vysvetlil, že s poškodenou Q. Q., ktorá bola jeho družkou, majú spolu 5 mal. detí, najstarší syn X. bude mať X. rokov, Q. bude mať X. rokov, W. má X roky, U. približne X roky a W. bude mať X rok.

Pripustil, že je pravda, že poškodenej Q. Q. dal približne raz za mesiac jednu facku vtedy, keď nezvládala starostlivosť o deti, facku jej takto dával pravidelne, teraz to ľutuje. Ozrejmil, že bo bolo napr. v situácii, keď prišiel domov po celodennej práci a zistil, že malý je neprebalený, dlážka nie je uprataná, pričom 3 z ich spoločných mal. detí boli u rodičov a jeho družka mala doma len 2 deti. Spýtal sa jej, ako je možné, že pri dvoch deťoch nestíha starostlivosť o domácnosť, z čoho potom vznikla hádka, družka mu začala nadávať vulgárnymi slovami, jemu povolili nervy a vylepil jej facku dlaňou. Hneď potom si však uvedomil čo spravil, družke sa ospravedlnil, vysvetlil jej, že v práci mal ťažký deň, praskli mu nervy. Ona sa mu tiež ospravedlnila a udobrili sa. Takto to bolo vždy, keď sa vyskytli nejaké nedostatky v starostlivosti jeho družky o domácnosť; vylepil jej facku a po hádke sa vždy udobrili.

Obžalovaný poprel, že by poškodenú budil zo spánku v noci a bránil jej v spánku. Nie je pravda, že by ju fyzicky napádal inak ako fackami. Poprel, že by poškodenú bil päšťami po tele, do tváre, vulgárne jej pritom nenadával. Nezakladá sa na pravde ani to, že by niekedy poškodenú podozrieval z nevery. Poprel, že by poškodenú kopal topánkami tzv. „kanadami“, veď by jej polámal kosti. Rovnako poprel, že by niekedy uhasil na tele poškodenej zapálenú cigaretu.

Je pravda, že 3 alebo 4 krát v roku sa s poškodenou pohádali tak, že ona si zbalila veci, zobrala W., U. a W. a odišla s nimi k svojim rodičom, väčšinou k otcovi a raz odišla k svojej mame na V.. Hneď na druhý deň však šiel za ňou, vysvetlili si to, otvorene mu povedala, prečo tručuje a udobrili sa. Presvedčil ju, aby sa vrátila domov. Poškodenej v takej situácii dohovárať aj jej otec Q. Q. aby netručovala, lebo majú spolu 5 mal. detí.

Spolužitie so svojou družkou vo všeobecnej rovine od roku 2012 do januára 2020 hodnotil ako „normálne“.

Na otázku samosudcu spresnil, že vo výkone trestu odňatia slobody bol 11 mesiacov, a to v období od 27.01. do 27.12.2016, kedy bol prepustený, odpykával si trest za krádeže. Na ďalšiu otázku konkretizoval, že sám si nevie vysvetliť, čo viedlo poškodenú k podaniu trestného oznámenia.

Alkohol požíva príležitostne, približne dvakrát do mesiaca v situáciách, kedy k nim domov príde návšteva, alebo sa robí oslava.

Ozrejmil, že od roku 2012 do r. 2016 do času, kedy nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, pracoval v O. na výkopových prácach, do mesiaca pracoval 10 až 15 dní, zarobil cca 600,- €. Potom sa na 3 až 4 dni vrátil domov. Po ukončení výkonu trestu začal pracovať ako pilčík v lese, kde zarobil cca 400,- € v čistom mesačne, v lese brigádoval do roku 2018, kedy so svojim strýkom Q. Z. šiel opäť do O. na výkopové práce. Po celý tento čas bola jeho družka s deťmi doma na materskej, resp. rodičovskej dovolenke, poberala materskú, resp. rodičovský príspevok a prídavky na deti.

Na otázku prokurátora uviedol, že mal. Q. nikdy fyzicky neublížil, sám si nevie vysvetliť, ako jeho družka prišla k popálenine na ruke. Je pravda, že on fajčí, ale fajčí aj jeho družka. Nevedel sa vyjadriť k lekárskej správe z 15.01.2020, v ktorej je o. i. uvedené, že poškodená má pomliaždenie chrbta v oblasti lopatky, pomliaždenie tváre, toto si nevie vysvetliť. Je možné, že poškodená spadla, on s týmito jej zraneniami nemá nič spoločné. Mal. Q. Z. si zranenie, ktoré bolo predmetom znaleckého skúmania spôsobil skákaním po posteli, z ktorej spadol. Poprel, že by v minulosti svojho syna vyviazal za ruky šnúrou na prádlo, nie je predsa žiadny psychopat. Tiež poprel, že by sa poškodenej vyhráždal nožom, ktorý jej mal prikladať ku krku. Na poškodenú nežiaril, nikdy ju nepodozrieval z nevery.

Na otázku obhajkyne uviedol, že v situáciách, kedy poškodená po hádke odišla zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom, najmä k otcovi, mu doma nechala synov Q. a X. so sebou zobrala deti U., W. a W.. V mieste bydliska v V. býval s poškodenou a piatimi mal. deťmi v rod. dome patriacom jeho otcovi, on s

družkou a piatimi deťmi žili v jednej miestnosti, v druhej miestnosti oddelenej od ich miestnosti múrom, bývala jeho matka G., otec X. Z. s bratmi Q. a X. Z.. Nikdy sa nestalo, že by v situácii, kedy jeho družka s tromi deťmi odišla po hádke k otcovi, ju v domácnosti jej otca udieral v prítomnosti iných osôb.

Opatrovník mal. poškodených X. Z., Q. Z., W. Z. U. Z. a W. Z., JUDr. Andrej Kováčik, ktorý bol za opatrovníka ustanovený v zmysle § 46 ods. 1, § 48 ods. 3 Tr. por. uznesením sudkyne pre prípravné konanie, č.k. OTp/58/2020-186 z 20.03.2020, pri výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na uplatnenom nároku na náhradu škody v zmysle znaleckého posudku znalca MUDr. Majeríka za zranenia, ktoré boli spôsobené mal. Q. Z., pričom náhradu škody žiadal priznať vo výške 405,20 €.

Svedkyňa poškodená Q. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej druh, spolu žili 8 rokov, majú spolu 5 maloletých detí. Obžalovaný počas ich spolužitia riadne pracoval, bol však viacej mimo domu ako doma. Ona na neho žiarlila. Obžalovaný ju počas spolužitia fyzicky nenapádal, nebil ju, hoci je pravda, že približne raz za mesiac jej dal facku, pretože sa riadne nestarala o deti, čo zdôvodnila tým, že nemala skúsenosti. Facku si teda aj zaslúžila, keď napr. dieťa v noci plakalo, lebo nebolo prebalené, ona k nemu nevstala.

Keď na obžalovaného podala 15.01.2020 trestné oznámenie, bola psychicky zrútená; teraz by to všetko chcela stiahnuť späť.

Pokračovala, že obžalovaný sa riadne staral o deti, vôbec ich nebil, len synovi Q. dal sem-tam výchovnú na zadok, keď si to zaslúžil. Nie je pravda, že by mu niekedy zviazal ruky.

Pokiaľ ide o zranenie syna Q. z 15.01.2020, maloletý sa vonku hral, pošmykol sa, spadol a udril si pritom hlavu. Na vyšetrení s ním v ten deň nebola. Nie je teda pravda, že by obžalovaný Q. hodil o posteľ a týmto spôsobom mu spôsobil nejaké zranenie.

Nemá žiadnu vedomosť o tom, že by rodina obžalovaného nejakým spôsobom mala vplývať na výpoveď jej brata P. Q..

Vysvetlila, že všetky maloleté deti sú toho času umiestnené v Detskom domove v P.; raz ich bola navštíviť, posielala im peniaze a balíky. V súčasnej dobe nepracuje, je evidovaná na ÚPSVaR Brezno, poberá dávky v hmotnej núdzi približne 60,- € mesačne. Okrem toho nemá žiadny príjem, býva u matky na V. Obžalovaného jedenkrát navštívila počas výkonu väzby.

Na otázku prokurátora, aby sa vyjadrila k svojim zraneniam uviedla, že mala popálenie na ľavej ruke, ktorá je vznikla tak, že sa popálila na sporáku. Pokiaľ ide o pomliaždenie v oblasti lopatky na chrbte, vonku sa pošmykla a spadla rovno na chrbát. Pomliaždenie tváre si nevie vysvetliť; je pravda, že obžalovaný ju nikdy nekopol, nezbil ju päťami, nikdy sa jej nevyhrážal ani nožom. Nie je pravda, že by od obžalovaného z domácnosti utekala; vysvetlila, že s mal. deťmi šla na návštevu k otcovi alebo matke a sama sa aj naspäť vrátila. Poprela, že by ju obžalovaný v lete 2019 napadol v domácnosti jej otca aj v prítomnosti iných osôb. Jej spolužitie s obžalovaným bolo za celých 8 rokov bezproblémové s výnimkou pár faciiek, ktoré dostala od obžalovaného v situáciách, keď zistil, že sa riadne nestará deti; inak v spolužití s obžalovaným nemali žiadny vážnejší problém.

Nie je pravda, že by ju obžalovaný podozrieval z nevery a po nociach ju budil, nedovoliť jej spať a vulgárne jej nadával. Obžalovaný požíval alkohol iba vtedy, keď bola u nich rodinná oslava, prípadne, keď k nim prišla návšteva.

Trestné oznámenie na obžalovaného podala v januári 2020 z dôvodu, že na neho žiarlila. Zranenia, ktoré utrpela, jej nespôsobil obžalovaný; tieto si privodila sama vyššie opísaným spôsobom.

Nikto z rodiny obžalovaného na ňu nevyvíjal, ani nevyvíja nátlak, aby vypovedala inak ako uviedla v trestnom oznámení. Nie je pravda, že sa počas šetrenia pomerov terénymi pracovníčkami ÚPSVaR Brezno pred nimi vyjadrila, že obžalovaný ju bil.

Na otázku obhajkyne uviedla, že obžalovaný riadne chodil do práce, niekedy bol mimo domu aj mesiac, inokedy týždeň, staral sa o domácnosť, aby ich finančne zabezpečil. Z obžalovaného strach nemá. Keď

chodievala na návštevy k svojim rodičom, brala so sebou všetky maloleté deti, pričom na návštevu išla iba na jeden deň a večer sa vrátila späť. Často však svojich rodičov nenavštevovala, pretože mala veľa práce pri starostlivosti o deti. Pripustila, že v niektorých situáciách nechala niektoré z detí doma obžalovanému. K rodičom šla napr. vtedy, keď jej otec mal narodeniny, nepredchádzal tomu žiadny konflikt s obžalovaným. Raz šla k otcovi za situácie, keď sa s obžalovaným pohádali, presne si nepamätá kedy to bolo, ale obžalovaný za ňou prišiel, udobrili sa a vrátila sa k nemu domov.

Záverom uviedla, že obžalovaný je jej druh, otec jej piatich detí. Preto chce, aby bol z väzby prepustený a vrátil sa domov, lebo jej veľmi chýba.

Svedok Q. Q. uviedol, že je otec poškodenej Q. MH.. Obžalovaný je druhom jeho dcéry, ktorá s ním žila 8 rokov v spoločnej domácnosti. Považuje ho za svojho zaťa. Využil svoje právo podľa § 130 ods. 2 vety prvej Tr. por. odoprieť vypovedať.

Samosudca podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď svedka Q. Q. z prípravného konania.

Z jeho výpovede zo 17.01.2020 učinenej potom, ako bolo X. Z. vznesené obvinenie vyplýva, že svedok žije v G. v bytovke so svojou družkou B. F. a štyrmi mal. deťmi v dvojizbovom byte. Jeho dcéra Q. Q. žije s druhom X. Z. v V.. U svojej dcéry bol viackrát na návšteve. S jeho dcérou bývajú aj rodičia X. Z. so svojimi deťmi. Jeho dcéra s druhom majú pri dome jeho rodičov prístavbu s osobitným vchodom, ich vchody sú od seba vzdialené približne 5 metrov.

Z výpovede tohto svedka vyplýva, že vie, že jeho dcéra Q. má v spoluzití s druhom X. Z. problémy približne posledný rok. Asi pred rokom prišla k nemu aj s deťmi a povedala mu, že sa s druhom pohádali, ona od neho ušla. Dcéra mu povedala, že jej druh na ňu žiarli, bol vo výkone trestu odňatia slobody a myslí si, že má dieťa, ktoré nie je jeho. Dcéra bola u neho asi tri dni, potom odišla do V. k svojej matke. Od tej doby chodievala jeho dcéra Q. k nemu domov pravidelne spolu s mal. deťmi z dôvodu, že obžalovaný ju mal biť, v dôsledku čoho od neho ušla, lebo sa ho bála.

Raz v takejto situácii keď ju prichýlil sa stalo, že obžalovaný mu prišiel búchať na dvere, keď mu otvoril, šiel rovno k posteli, kde jeho dcéra spala a začal ju tam biť. Bil ju päťami po celom tele, stiahol ju z postele, bol vtedy veľmi opitý. Túto situáciu videla aj jeho družka a deti. Jeho najstarší syn P. má XX rokov, pomohol mu vtedy X. od Q. oddeliť a vyhodili ho von z bytu. Svedok uviedol, že v tej situácii bola jeho dcéra dobitá, na ošetrenie však nešla, lebo sa bála, že ju obžalovaný opäť zbije.

Svedok konkretizoval, že za posledný rok jeho dcéra ušla od obžalovaného X. Z. približne 10 až 11 krát, prišla sa ukryť k nemu domov do bytu. Väčšinou to skončilo tak, že od neho z bytu musela odísť, pretože nemali miesta pre toľko ľudí; väčšinou od neho šla na V. k svojej matke, ktorá ju pár dní prenocovala.

Nechcel zasahovať do spolunažívania svojej dcéry a obžalovaného a starať sa do nich, pretože s obžalovaným mal približne pred dvoma rokmi incident, pri ktorom sa jeho dcéra zastala obžalovaného a nie jeho. Má vedomosť o tom, že jeho dcéra Q. sa obžalovaného bojí, preto sa radšej nestaral, aby jej neurobil horšie.

Svedok ďalej uviedol, že približne pred pol rokom si všimol, že jeho dcéra má na tvári monokel, raz si všimol aj to, že má vybité zuby. Dcéra sa mu nikdy nesťažovala, všimol si to on sám a keď sa jej na to vyslovene spýtal, tak mu odvetila, že „ju zbil X.“. Jeho dcéra sa mu nesťažovala, že ju obžalovaný v noci budí alebo že by sa jej mal vyhrážať tak, že jej priloží pod krk nôž.

Svedok potvrdil, že pri incidente, keď obžalovaný prišiel pod vplyvom do jeho bytu a bil jeho dcéru, prítomná pri tom bola aj jeho družka B. F.. Keď jeho družka vypovedá, že pri tomto incidente nebola, tak klame. Je totiž pravda, že aj jeho družka B. F. vedela o tom, že obžalovaný X. Z. bije jeho dcéru, pretože keď jeho dcéra ušla od obžalovaného, im obidvom, teda aj jeho družke, povedala, že ju zbil X.. Jeho družka B. F. musela vidieť aj monokel a vybité zuby. Svedok nemá vedomosť o tom, že obžalovaný mal fyzicky napadnúť mal. syna Q..

K incidentu, ktorý sa stal 15.01.2020 svedok uviedol, že v ten deň bol v robote, okolo 13.00 až 14.00 hod. popoludní mu volala jeho družka, že obžalovaný doniesol štyri deti k nim domov a že odišla preč. Jeho syn Q. zaviezol deti do V. k jeho bývalej manželke, kde už bola aj jeho dcéra.

Násilie obžalovaného voči jeho dcére sa stupňovalo. Poškodená chodievala k nemu domov čoraz častejšie, stále sa sťažovala, že obžalovaný ju bije. Potvrdil, že ako otec mal strach o dcéru Q., pretože keď mal obžalovaný vypité, správal sa veľmi agresívne. Má obavu aj o svojho syna P. v tom smere, že ho napadnú v škole deti, ktoré pochádzajú z rodiny X. Z.; syn mu už vravel niečo v tom smere, že mu v triede hrozili.

K výpovedi svojej družky B. F. svedok uviedol, že si myslí, že vypovedá inak, lebo sa obžalovaného bojí, má obavu aj o svoju rodinu, ktorá pochádza z V. z tej istej ulice ako Z. Na tej istej ulici stále býva jej matka a bratia.

Z výpovede svedka Q. Q. z 11.03.2020 (čl. 421-422) vyplýva, že svedok pred vyšetrovateľom uviedol, že vypovedať nebude a chce súčasne odvolať svoje predchádzajúce výpovede. Odôvodnil to tým, že jeho mal. syn chodí do osobitnej školy v V. a po tomto jeho synovi mu rodina obžalovaného X. Z. odkázala, aby stiahol svoju výpoveď. Susedom rodiny Z. je jeho družka B. F.. Svedok uviedol, že sa bojí o svojho syna a o svoju rodinu, aby im Z. niečo zlé nespravili. Konkretizoval, že otec obžalovaného mu odkázal, že jeho syn, ktorý bol v minulosti vo výkone trestu, mu odkazuje, že mu je jedno, že dostane viac rokov basy, jednoducho mu niečo spraví.

Svedok Q. Q. pred vyšetrovateľom uviedol, že má obavu a vypovedať už nebude. Syn P. mu takéto odkazy doniesol zo školy už viackrát, naposledy predvčerom; vyslovene mu bolo odkázané, aby svoju výpoveď stiahol, inak bude zle.

Svedkyňa B. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s otcom poškodenej žije v spoločnej domácnosti 7 rokov, deti spolu nemajú. Na spolužití obžalovaného a jeho družky si nevšimla, že by poškodená mala nejaké modriny a že by ju obžalovaný fyzicky napádal. Keď k nim domov prišla poškodená na návštevu, nič v tomto smere im nehovorila. Ich spolužitie hodnotila ako výborné. Obžalovaný sa u nich návšteve správal slušne, špásovali. Q. chodievala k svojmu otcovi na návštevu sama len vtedy, keď potrebovala peniaze. Vždy, keď prišli na návštevu aj s obžalovaným, prišli aj s deťmi. Poškodená sa nestážovala, že by u nich doma nebolo niečo v poriadku. Obžalovaný sa správal dobre aj k svojim deťom. V lete 2019 nebola svedkom žiadneho fyzického incidentu medzi obžalovaným a poškodenou, ku ktorému malo dôjsť v byte, v ktorom býva spolu so svojim druhom Q. Q..

Potom, ako bola na návrh prokurátora prečítaná časť výpovede tejto svedkyne z prípravného konania zo dňa 17.01.2020 z čl. 451, z ktorej vyplýva, že svedkyňa bola prítomná pri incidente, kedy sa obžalovaný s poškodenou hádali, pričom bližšie nevidela, čo sa medzi nimi v ten deň dialo, svedkyňa uviedla, že nie je pravda, že by bola niekedy svedkom hádky medzi obžalovaným a poškodenou.

Na otázku samosudcu doplnila, že jej druh Q. Q. jej nikdy nepovedal a ani sa jej nezmienil o tom, že by obžalovaný mal poškodenú biť. Po tom ako bol obžalovaný vzatý do väzby, z rodiny obžalovaného X. Z. ju nikto nekontaktoval. Nepamätá si, že by jej jej druh Q. Q. niekedy v minulosti povedal, že za jeho synom P. bol otec obžalovaného s manželkou. Svedkyňa nemá vedomosť o tom, že by sa poškodená niekedy sťažovala na správanie svojho druhu k jej otcovi Q. Q.

Svedok X. Z., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že spolužitie obžalovaného s Q. Q. hodnotí ako dobré. Vie to z toho titulu, že obaja bývajú vo vedľajšej izbe, pričom on s manželkou G. Z. a dvomi synmi bývajú v bezprostrednej blízkosti izby obžalovaného a poškodenej, kde títo žijú s piatimi mal. deťmi. V minulosti sa občas stalo, že z izby obžalovaného počuli nejaké hádky medzi ním a poškodenou; tieto vznikli podľa jeho názoru z dôvodu, že poškodená na obžalovaného žiarila.

Svedok poprel, že by obžalovaný bil a týral svoje deti. Na poškodenej si nikdy nevšimol modriny, poškodená sa na obžalovaného nestážovala. Niekoľkokrát sa stalo, že poškodená odišla od obžalovaného k svojmu otcovi alebo matke a deti nechala doma. Preto obžalovaný zobral auto a deti odviezol za matkou. Poškodená od obžalovaného zvykla odísť, keď sa pohádali, pričom po jednom maximálne dvoch dňoch sa vždy vrátila domov k obžalovanému.

Aj keď si obžalovaný občas vypije, správa sa dobre, je kľudný. Spolu chodievali pracovať do O. na výkopové práce. Obžalovaný nepožíva alkohol v nadmernej miere, maximálne 1 až 2 krát do mesiaca, keď príde z roboty a je unavený.

K zraneniam poškodenej z 15.01.2020 sa svedok vyjadriť nevedel, poškodená nebola v ten deň doma. Opätovne uviedol, že nikdy nebol svedkom, že by obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, nevidel, že by obžalovaný bil svoje deti. Rodinu Q. vôbec nenavštevuje, nikoho z rodiny Q. nekontaktoval a ani im nič po inej osobe neodkazoval. Na otázku samosudcu uviedol, že nie je pravda, že by Q. Q. odkazoval po svojom synovi, aby Q. Q. a B. F. svoju výpoveď stiahli.

Svedkyňa U. O. uviedla, že rodinu obžalovaného pozná, je krstnou mamou jeho syna X., občas sa navštevovali. Medzi jej domom a domom obžalovaného je osem ďalších domov.

Poškodená sa na obžalovaného nestražovala, nevidela na nej žiadne modriny ani podliatiny. Raz alebo dva razy do mesiaca šla poškodená so svojimi deťmi k matke alebo otcovi; dôvod svedkyňa neuviedla. Nebola svedkom žiadnej hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Nevie nič o tom, že by mal obžalovaný poškodenú zbiť.

Raz si všimla, že poškodená má popálenú ruku; keď sa jej na to spýtala, povedala jej, že sa popálila na sporáku, keď zakladala oheň.

Vzťah obžalovaného k jeho deťom svedkyňa hodnotila ako dobrý, obžalovaný sa o deti staral, nikdy nebola svedkom toho, že by ich bil. Je pravda, že poškodená nie vždy zvládala starostlivosť o svoje deti na požadovanej úrovni.

Svedkyňa uviedla, že domácnosť obžalovaného navštevovala približne raz až dvakrát do mesiaca, nikdy si nevšimla na tele poškodenej zranenia, napr. modriny, poškodená sa jej nestražovala, že by niečo nebolo v poriadku.

Keď si obžalovaný občas vypil, nikdy sa pod vplyvom alkoholu nesprával agresívne; naopak, mal zábavnú povahu a šiel si ľahnúť spať.

Svedkyňa Q. S. uviedla, že pracuje na Obecnom úrade v V. obsahovou náplňou jej pracovnej činnosti je spolupráca, resp. pomoc marginalizovaným rodinám. Je zaradená v pracovnej pozícii vedúcej terénnym sociálnym pracovníčkam a v prípade, že úrad práce ich vyzve, poskytnú úradu práce súčinnosť.

Na Obecnom úrade v V. nevedeli, aké sú vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou, dozvedeli sa, že päť mal. detí im bolo odobratých v januári 2020. Až vtedy sa dozvedela, že v rodine môžu byť problémy.

Vo februári 2020 sa na Obecnom úrade v V. konala prípadová konferencia, ktorá bola iniciovaná Centrom pre deti a rodiny H. v zariadení, v ktorom sú mal. deti obžalovaného a poškodenej umiestnené; konferencie sa zúčastnila ona, pani O. ako pracovníčka ÚPSVaR Brezno, sociálne pracovníčky Centra pre deti a rodiny H., prítomná bola aj psychologička, poškodená Q. Q. so svojou matkou U. Q., ako aj otec obžalovaného X. Z. a jeho matka G. Z.. Na tomto pracovnom stretnutí sa riešila situácia v rodine obžalovaného. Od pracovníčok Centra pre deti a rodiny v H. sa dozvedeli, že všetky deti sa majú dobre, sú umiestnené v profesionálnych rodinách.

V rodine obžalovaného vykonala šetrenie potom, ako ju ÚPSVaR v Brezne oslovil, že matke sa narodil mal. U. Z. v nemocnici v O., pričom matka z nemocnice ušla bez toho, aby absolvovala potrebné vyšetrenia. V rodine teda vykonali kontrolu, kde zistili, že rodičia s deťmi žijú v nevhodných bytových a hygienických podmienkach. Všetci bývali spolu v jednej miestnosti, celková hygiena detí bola na veľmi slabej úrovni. Informácie o tomto šetrení čerpá z dokladov, ktoré sa vždy po takomto šetrení spracujú.

Osobne svedkyňa nemá vedomosť o tom, že by zdravotný stav detí bol zanedbávaný, hoci je pravda, že deti mali zanedbanú hygienu. Pri šetrení neboli u detí zistené žiadne zranenia, neboli zistené zranenia ani u ich matky. Poškodená sa im nestražovala, že by mala vo vzťahu s obžalovaným nejaké násilie, nespomínala ani násilie vo vzťahu obžalovaného k mal. deťom. Z titulu svojej pracovnej pozície

nezisťovala u pediatra, či deti mali nejaké zranenia, lebo to nie je obsahovou náplňou jej práce. Rodičov detí napomenula, vyzvala ich, aby absolvovali potrebné vyšetrenia a očkovania, pričom spätnú väzbu od lekára nekontrolovala. Správu zo šetrenia postúpila obecnému úradu. Nevedela sa vyjadriť, či obecný úrad nejakým spôsobom riešil situáciu v rodine obžalovaného.

Ďalej uviedla, že z dokumentácie, ktorú mali k dispozícii nevyplývali žiadne skutočnosti svedčiace v prospech toho, že v rodine obžalovaného môže prichádzať k domácemu násiliu. Poškodená sa jej na násilie v rodine nestražovala. Je pravda, že v čase konania prípadovej konferencie na Obecnom úrade v V., im matka poškodenej oznámila, že Z. sa im vyhrážajú, že zbijú Q., dôvod nekonkretizovala. Osobne si myslí, že túto informáciu nemožno považovať za hodnovernú.

Svedkyňa G. Z. uviedla, že obžalovaný je jej syn. Svoj vzťah s poškodenou konkretizovala ako dobrý, rozumela si s ňou. Keď jej bolo treba pomôcť s deťmi, vždy jej pomohla. Obžalovaný si s družkou pristavili jednu miestnosť k domu, v ktorom bývala ona spolu s manželom a deťmi.

Vzťah obžalovaného k poškodenej hodnotila svedkyňa ako dobrý, bolo to bežné spolužitie. Poškodená bola v domácnosti, nikde nepracovala, pretože mala doma mal. deti, o ktoré bolo potrebné sa starať. Obžalovaný chodil po robotách a fuškách.

Stalo sa, že obžalovaný sa s poškodenou sem tam pohádali, a to najmä vtedy, keď obžalovaný prišiel z práce domov a Q. mu vyhadzovala na oči, že je „sukničkář“. Sama si to vysvetľuje tým, že Q. na obžalovaného žiarila, myslela si, že chodí za cudzími ženami, čo nie je pravda. Poškodená sa obžalovanému vyhrážala, že od neho odíde, deti dá preč, pričom jeho argumenty, že si to iba vymýšľa a nič z toho sa nezakladá na pravde, nebrala do úvahy.

Svedkyňa vzťah obžalovaného k deťom hodnotila ako dobrý, deti ho mali radi. Nikdy si nevšimla, že by obžalovaný zbil poškodenú alebo deti, nevidela na nich žiadne známky zranenia, pričom v spoločnej domácnosti žili 8 alebo 9 rokov v jednom dome. Maximálne keď deti neposlúchali, obžalovaný ich udrel po zadku v rámci rodičovskej výchovy.

Deti sú v súčasnej dome v Detskom domove v P., poškodená býva u svojej matky v V. Je s ňou v telefonickom kontakte, prednedávnom ju na 2 alebo 3 dni navštívila, pričom plakala, že je jej ľúto, že obžalovaný je zavretý a deti im boli odobraté.

Je pravda, že v čase, keď poškodená žila s jej synom v spoločnej domácnosti, veľmi sa jej o deti starať nechcelo. Keď bolo treba ísť s nimi napr. k lekárovi, väčšinou zobrala deti a šla s nimi k lekárovi ona. Boli situácie, keď videla, že deti sú choré, potrebujú lekársku starostlivosť, mali teploty, poškodená napriek tomu vravela, že im nič nie je.

Keď bol obžalovaný doma, väčšinou zabezpečoval nákupy do domácnosti on, pomáhala mu s nimi aj ona ako jeho matka. Keď bol obžalovaný v práci, poškodená sa o deti nestarala na dostatočnej úrovni, zanedbávala ich hygienu, maximálne čo urobila bolo, že uvarila, ostatné nechala tak. Keď obžalovaný prišiel z práce domov, vytýkal jej to, povedal jej, aby deti prezliekla. Nedostatočná starostlivosť o deti a celkovo o domácnosť bola príčinou ich nedorozumení a hádok.

Obžalovaný požíval alkohol len zriedka, vypil si, keď prišiel z práce alebo keď mal narodeniny, nie však do tej miery, aby bol opitý. Poškodená alkohol nepila.

Svedkyňa uviedla, že je pravda, že približne trikrát počas spolužitia obžalovaného s poškodenou sa stalo, že poškodená povedala, že ide do obchodu, pričom ušla od jej syna a detí k svojmu otcovi na G.. Najneskôr ďalší deň ráno sa vrátila domov k deťom. Svoje konanie vysvetlila tým, že ona s obžalovaným žiť nebude.

Svedkyňa nevidela, že by obžalovaný poškodenú fyzicky napadol alebo že by jej vulgárne nadával. Obžalovaný málokedy žiaril na poškodenú, bolo to v podstate v rámci srandy, keď mu ona vytýkala neveru, tak sa jej spýtal, či náhodou niekoho nemá.

Keď obžalovaný pracoval, zarábala celkom slušne. Keď pracoval v I., doniesol cca 300,- až 350,- €. Poškodená poberala materskú plus prídavky na deti okolo 370,- €. Vzhľadom na to, že obaja spolu s deťmi bývali v ich dome, platili iba časť za spotrebovanú elektrinu vo výške 35,- € mesačne, inak jej za bývanie neplatili.

Na otázku obhajkyne uviedla, že je pravda, že poškodenej vypadli predné horné zuby z toho dôvodu, že sa o zubnú hygienu nestarala. Tiež je pravda, že mal. Q. raz spadol, vybil si zub, mal aj ranu na čele, ktorú mu ona ošetrila; žiadne iné zranenia si na poškodenej ani na mal. Q. nevšimla. Poškodená nemala obavu nechať deti v domácnosti len s ich otcom.

Svedkyňa poprela, že by došlo k situácii, že sa mala poškodenej zastávať, keď ju obžalovaný bil. Pokiaľ to uviedla poškodená v trestnom oznámení, tak klamala. Nie je pravda, že na prípadovej konferencii vo februári 2020 v V. sa ona alebo jej manžel mali vyhrážať poškodenej z dôvodu, že podala trestné oznámenie na jej syna.

Svedkyňa U. Z. uviedla, že obžalovaný je jej brat. Vzťah obžalovaného s poškodenou hodnotí ako dobrý, niekoľko rokov žili v dome, kde býva jej matka, ku ktorému si pristavili osobitnú miestnosť. Túto obývali spolu s mal. deťmi, ktorých mali celkovo päť. Svedkyňa vysvetlila, že ona bývala spolu so svojim manželom v inom dome, svoju matku často navštevovala, vie teda povedať, že poškodená obžalovanému vytykala, že chodíva za cudzími ženami. Poškodená z tohto dôvodu na obžalovaného žiarila. Jej brat ju napriek tomu ľúbil, kúpil jej zlaté náušnice, všetko čo chcela poškodená mala.

Starostlivosť zo strany poškodenej o domácnosť a deti bola slabá, o deti sa poriadne nestarala, chodili špinavé, nedokázala im vyprať ani oblečenie. Maximálne uvarila jedlo. Starostlivosť o deti tak zostala na jej bratovi a matke, ktorá sa na to nemohla pozeráť. Stalo sa viackrát, že poškodená niekedy aj na dva dni ušla k svojmu otcovi do G. zrejme z toho dôvodu, že ju starostlivosť o deti nebavila. Keď jej matka videla, že o domácnosť a deti sa riadne nestará, narobila krik, poškodená sa zobrala a odišla od detí preč. Keď takto deti nechala, starala sa o ne jej matka s bratom, ktorý pravidelne chodieval pracovať na brigády. Poškodená nikde nepracovala, bola doma spolu s jej mamou, ktorá tiež nikde nepracovala. Obžalovaný sa k deťom správal ako normálny otec, deti ho mali radi. Osobne si myslí, že poškodená podala trestné oznámenie na obžalovaného z dôvodu, že chcela niekoho iného.

Svedkyňa uviedla, že istý čas bývala aj u svojej matky, no ani v tej dobe si nevšimla, že by obžalovaný niekedy fyzicky napadol poškodenú alebo deti. Je pravda, že poškodená mala raz vybité horné zuby, čo jej samotná poškodená vysvetlila tým, že spadla a zub jej vypadol. Nebola ani svedkom situácie, kedy by obžalovaný poškodenej vulgárne nadával. Obžalovaný alkohol v nadmernej miere nepožíva, vypije si iba pri príležitosti rodinnej oslavy.

Svedkyňa U. Q. uviedla, že obžalovaný je druh jej dcéry Q. Q., s ktorým jej dcéra žila niekoľko rokov v spoločnej domácnosti. K spolužitiu svojej dcéry a obžalovaného sa vyjadriť nevedela, pretože títo žili v V. u rodičov obžalovaného, ona býva so svojim druhom v V.. Jej manžel, s ktorým je rozvedená, žije v G.. Poškodenú v V. nenavštívila ani raz. Vie, že poškodená s obžalovaným mali päť detí, ktoré sú v súčasnej dobe umiestnené v Centre pre deti a rodiny v P..

Jej dcéra s obžalovaným ju pravidelne navštevovali, nevšimla si, že by niečo medzi nimi nemalo byť v poriadku, ani dcéra sa jej na obžalovaného nestražovala a ani na deťoch si nevšimla zranenia alebo modriny. Má vedomosť o tom, že poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie, čo sa dozvedela vtedy, keď k nej domov prišla poškodená, pracovníčky „sociálky“, a polícia. Keď sa dcéry spýtala, prečo podala trestné oznámenie na svojho druhu, nepovedala nič, sklonila hlavu a smiala sa. Sama si preto nevie vysvetliť dôvod, pre ktorý jej dcéra podala trestné oznámenie na X. Z..

Zo strany obžalovaného a jeho rodiny ju nikto nekontaktoval v prejednávanej trestnej veci. Ona si na poškodenej nikdy nevšimla nejaké zranenia, modriny, poškodená sa jej na správanie svojho druhu nestražovala, nestražovali sa jej ani mal. deti, že ich otec bije a vulgárne im nadáva. Osobne si myslí, že jej dcéra „je sprostá“, pretože ona si nikdy nevšimla na jej druhovi, že by sa k nej správal neprímeraným, agresívnym alebo vulgárnym spôsobom, čo rovnako platí aj vo vzťahu k mal. deťom.

Obžalovaný požíva alkohol iba príležitostne. Myslí si, že poškodená sa o svoje deti starala riadne, keď k nej spolu s deťmi a druhom prišli na návštevu, všetko bolo v poriadku. Na prípadovej konferencii vo februári 2020 zo strany rodičov obžalovaného nedošlo k žiadnym vyhrážkam voči jej dcére.

Svedkyňa Q.. Z. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že do 31.12.2019 pracovala ako obvodná detská lekárka v V., jej pacientmi boli aj mal. deti Z.. Ich rodičmi sú X. Z. a Q. Q., všetky deti boli prihlásené u nej ako obvodnej lekárky. Poškodená Q. Q. mala päť detí v priebehu piatich rokov, čo je pre ženu všeobecne veľmi ťažké. Keď u niektorého z detí hrozilo omeškanie termínu napr. očkovania, vždy kontaktovala otca detí X. Z., ktorý zabezpečil súčinnosť, aby deti mali absolvované všetky povinné očkovania. Nemôže povedať, že by deti boli nejakým spôsobom týrané, nikdy keď ich vyšetrovala, si na nich nevšimla nejaké modriny alebo zranenia. Deti boli pekné a bacuľaté, nevšimla si, že by boli nejakým spôsobom vyhladované alebo trpeli podvýživou. Starostlivosť rodičov z hľadiska zdravotného o všetky deti hodnotí ako dobrú, deti nebývali často choré. S deťmi chodievala väčšinou na vyšetrenie matka, keď bolo treba, po otcovi odkázala, aby s deťmi prišla. Q. Q. sa jej na správanie obžalovaného nestťažovala.

Na otázku prokurátora uviedla, že je pravda, že sem-tam jej Y. z dediny spomínali, že medzi obžalovaným a jeho družkou sú určité problémy, spomenuli niečo v tom smere, že sa medzi sebou hádali a poškodená sa v noci zobrala a odišla k svojmu otcovi do G.. Osobne nevie povedať, aká bola skutočná situácia a celková atmosféra v rodine obžalovaného a poškodenej.

Potom, ako bola na návrh prokurátora prečítaná svedkyňi jej výpoveď z prípravného konania v časti, kde svedkyňa uviedla, že na poškodenej si raz všimla monokel, svedkyňa uviedla, že vychádzala z tých rečí, ktoré sa dopytala od ostatných Y., preto v prípravnom konaní vypovedala, že poškodená asi dostala bitku od svojho druha. Je však pravda, že vždy, keď túto tému začala s poškodenu, poškodená zmĺkla, sklopila zrak; preto usúdila, že poškodená sa svojho druha bála. Poškodená o tom jednoducho nechcela hovoriť, preto ona usúdila, že v tej rodine sa zrejme niečo deje. Nechcela sa však do toho bližšie starať a pypytovať sa. Y. jej vtedy povedali, že poškodená s obžalovaným sa hádajú, nespomína si presne, či jej bolo sprostredkované povedané, že obžalovaný mal poškodenú biť alebo sa s ňou mal iba hádať.

Po tom, ako bola zo strany samosudcu prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde svedkyňa uviedla, že poškodená sa musela obžalovaného strašne báť, pretože stále bola vyplašená, svedkyňa uviedla, že poškodená bola stále utiahnutá; osobne je toho názoru, že poškodená mohla byť trochu psychicky narušená. Nikdy sa jej však nestťažovala na to, že by ju obžalovaný bil.

Je pravda, že poškodenej sa viackrát pýtala, či ju obžalovaný náhodou nebijava, poškodená jej na toto nikdy nič nepovedala. Poškodenej sa snažila dohovoriť v tom smere, že načo jej je toľko detí, aby sa predsa nejakým spôsobom so svojim druhom pri sexuálnom styku chránili, pretože za päť rokov porodila päť detí.

Je pravda, že Y. z osady jej spomínali, že poškodená musela od obžalovaného viackrát utekať, z ich slov jej vyplynulo, že poškodená a obžalovaný mali medzi sebou nejaké nezhody. Osobne si myslí, že v niektorých situáciách v rodine obžalovaného a poškodenej tá situácia musela byť zlá, pretože to nie je len tak zobrať sa od piatich malých detí a odísť k rodičom a súrodencom. Muselo to byť veľmi zlé, keď sa poškodená na toto odhodlala a aj nahlásila celú vec na políciu.

Na otázku samosudcu, či vzhľadom na svoju výpoveď z prípravného konania je svedkyňa toho názoru, že poškodená je týraná žena, svedkyňa uviedla, že toto povedať nevie, pretože je to ťažko posúdiť. Poškodená jej pripadala ako psychicky labilná osoba. Keď jej niečo povedala, ona to brala tak, že ju ani nepočúvala. Miestami sa jej zdalo, ako keby bola duchom neprítomná. Nespomína si, či jej Y. vraveli, že by sa obžalovaný s poškodenu bili alebo hádali, zrejme to bolo povedané v tej rovine, že sa hádajú.

Na otázku obhajkyne vysvetlila, že pracovala ako špecializovaná lekárka v odbore pediatrie detí a dorastu, nie je teda psychológ ani psychiater, ale podľa toho, kto sa s ňou ako rozpráva, vzhľadom aj na svoju dlhoročnú lekársku prax, vie zhruba ohodnotiť, kto je aký človek.

Ona osobne nikdy nebola svedkom nejakej hádky alebo bitky medzi obžalovaným a poškodenu, alebo ich deťmi. Ani jedno z detí jej pri vyšetreniach nepovedalo niečo také, že by ich mal otec biť. Ak v

prípravnom konaní uviedla, že by mala z obžalovaného strach, myslela to v tom smere, že obžalovaný by „mohol do nej nakričať“.

Svedok P. Q., osoba mladšia ako 18 rokov, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je jeho švagor, teda manžel jeho sestry. Svedok využil svoje zákonné právo odoprieť k veci vypovedať v zmysle § 130 ods. 2 Tr. por.

Pri výsluchu v prípravnom konaní (čl. 490-492) svedok uviedol, že je pravda, že jeho sestra Q. bola u nich doma na G. približne dvakrát, raz bola sama, raz s deťmi a druhom X. Z.. Na otázku ako vychádza zo svojou sestrou uviedol, že sa s ňou nerozpráva, pretože sa nemajú o čom rozprávať. Jeho sestra sa na svojho druha X. Z. nikdy nesťažovala, on nevidel, že by mala nejaké modriny alebo škrabance na tele. Vie, že poškodená má päť detí. V prípravnom konaní spočiatku nechcel vypovedať z dôvodu, že svokor jeho sestry Q., ktorý ho raz večer stretol pri predajni potravín Večierka v V., mu povedal, že „keď jeho otec nestiahne papiere, tak bude zle“. Stretol ho takto asi trikrát, vždy mu povedal to isté, teda aby jeho otec stiahol papiere, lebo bude mať zle. On mu na to nepovedal nič, ale keď prišiel domov, povedal to otcovi, ktorý na to nereagoval.

Prokurátor a obhajkyňa súhlasili s čítaním výpovede svedkyne Q. Q. z prípravného konania z čl. 482-486 zo dňa 20.04.2020.

Táto svedkyňa uviedla, že pracuje ako profesionálny náhradný rodič Centra pre deti a rodiny P., má v náhradnej profesionálnej starostlivosti mal. X. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorý k nim do rodiny prišiel 17.01.2020 vo veľmi zanedbanom stave - veľmi zapáchal, neovládal základné hygienické návyky a hovoril iba po rómsky. Približne po dvoch týždňoch začal malý X. hovoriť niektoré slová aj po slovensky, začal spomínať ako to bolo, keď býval so svojou rodinou. Stalo sa, že sa kúpал, videl šnúry na prádlo a vtedy povedal, že „oco vyviazal za ruky Q., keď plakal“. Postupne si spomenul na ďalšie veci, napr. keď obedoval príborom a mal v ruke nožik, tak ukázal nožom pod krk a povedal, že „takto oco Q. robil“.

Svedkyňa spresnila, že mal. X. volá svojho oca slovom oco, mamu volá „Q.“. Ďalej uviedla, že mal. X. udrel jej syna a povedal, že „takto bil oco Q.“. Mal. X. často bil jej vlastné deti, pričom to odôvodnil tým, že oco ich takto bil.

Svedkyňa vypovedala, že X. bol agresívny, kopal do všetkého, aj do psíka, správval sa „doslova ako zvieratko“. Keď sa ho pýtali, prečo to robí, tak jej povedal, že to „takto doma u nich robili“, teda pokladal to za štandard a čosi normálne.

X. tiež hovoril, že mama chodila hore, čo znamenalo, že mama chodila na G., ona od neho informácie získavala iba v takýchto útržkoch. Tiež jej X. spomenul, že keď išli papať, že Q. nesmel papať. Tiež jej povedal, že „oco pil pivo, ktoré dal piť aj deťom a aj jemu dal oco piť pivo“. Často hovorí, že „oco mal peniaze od mamy Q., zobral jej peňaženku“.

Z výsluchu svedka - osoby mladšej ako 14 rokov, X. Z. nar. XX.XX.XXXX., ktorý bol vypočutý dňa 20.04.2020 a výsluch ktorého bol v zmysle § 135 ods. 4 Tr. por. s poukazom na § 270 ods. 2 Tr. por. zaznamenaný na DVD nosiči a prehratý na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2021 vyplýva, že mal. opísal situáciu u nich doma tak, že oco „nerobil nič, iba papal“, stravu im varila mama. Maloletý vie, že jeho oco je v base, kam sa dostal preto, „lebo bil mamu“. Mal. ukázal, že oco bil mamu tak, že jej dáva facku.

Mal. X. potvrdil, že otec bil ešte aj Q., pričom na otázku ako bil oco mal. Q., svedok ukázal päšť. Na otázku, čo robila mama, keď ju bil oco, svedok uviedol, že „nerobila nič, ocovi dala peňaženku“. Mama chcela ísť k doktorke, ale oco jej zobral peňaženku. Keď oco bil mamu, mama „plakala, tiekla jej aj krv z nosa“. On bol vtedy radšej vonku, pričom potom ako ju zbil, mama ktorú označoval pravidelne slovom „Q.“ utekala dole kopcom s kočíkom.

Svedok uviedol, že „oco pil aj pálenku, potom bol opitý, bil mamu, keď s ňou bol sám doma“. Bil ju tak, že jej dal facku, bil aj Q.. Svedok názorne ukázal, že oco bil jeho brata Q. fackami na tvár, potom Q. plakal. Jeho mama chodievala na G., on vtedy zostal doma s otcom. Keď bol jeho oco opitý, išiel aj hore na G. a tam bil mamu.

Na otázku, či to všetko, čo porozprával pri výsluchu videl, svedok odpovedal „áno“.

Znalkyňa Mgr. Jana Messerschmidtová, znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých na hlavnom pojednávaní uviedla, že trvá na záveroch znaleckého posudku č. 13/2020. Tento posudok bol vypracovaný k osobe poškodenej Q. Q., pričom z jeho záverov vyplýva, že intelekt poškodenej dosahuje orientačne úroveň subnormy, aj jej pamäťové funkcie boli počas vyšetrenia subnormné. Emočne-afektívna sféra je mierne nestabilná, vyšetrenie svedčí pre emočnú odťažitosť, uzavretie sa v prežívaní do seba, pocity izolovanosti a vzdialenosti od okolia. Poškodená prežíva pocity bezmocnosti, výraznej neistoty a v súvislosti s tým je depresívne ladená.

Osobnosť poškodenej je simplexná, nestabilná, formovaná sociálne slabším a málo podnetným prostredím. Jej hodnotovému systému dominujú vlastné záujmy, vo všeobecnosti vytvára plytšie emocionálne väzby.

Poškodená je schopná správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti, tieto si je schopná zapamätať. Zhoršenie pamäťových funkcií sa však môže prejaviť v nepresnostiach v reprodukcii zapamätaného.

Do partnerského vzťahu s X. Z. vstupovala ako veľmi mladá, v tej dobe bola výrazne ovplyvniteľná a formovateľná, zároveň sa jej v tom čase rozpadla primárna rodina, čím prišla o zázemie a podporu. Poškodená je teda z viktimologického hľadiska osobou rizikovou. Ako matka piatich detí sa ocitla v pre ňu ťažko riešiteľnej životnej situácii bez vlastných zdrojov a bez zdrojov v okolí, ktoré by mohla využiť. Poškodená prežíva pocity bezmocnosti a výraznej neistoty. Je sugestibilná a ovplyvniteľná predovšetkým pod nátlakom partnera a jeho rodiny, keďže sama sa cíti v aktuálnej životnej situácii bezmocná. Zároveň sú jej maloleté deti umiestnené v náhradnej starostlivosti, čo môže byť pre ňu motiváciou k vedomému klamstvu, aby sa situácia vrátila do pôvodného stavu a deti získala späť.

Znalkyňa u poškodenej zistila násilné konanie zo strany jej druha X. Z., voči ktorému je poškodená čiastočne nekritická a pokladá ho za bežnú súčasť partnerských vzťahov. Keďže do vzťahu s X. Z. vstupovala ako veľmi mladá, bola ovplyvniteľná a formovateľná, jej osobnosť nebola ešte dovývíjaná a tento partnerský vzťah mal na ňu významný vplyv. Stal sa preto formujúcim činiteľom v jej osobnostnom a vzťahovom vývoji.

Vzťah poškodenej Q. Q. a X. Z. sa dlhodobo rozvíjal do asymetrie, poškodená sa dostávala do znevýhodnenej role. Jej vzťah k X. Z. je založený na strachu, naučenej bezmocnosti, ako aj na závislosti - vzťahovej a existenčnej. Násilie zo strany obvineného a vzťahová asymetria ich vzťahu majú dlhodobý, trvalý a stupňujúci charakter. Násilie sa striedalo len s krátkymi obdobiami kludu, čo je typická konštelácia pre násilie vo vzťahu a rozvoj špecifickej traumatickej vzťahovej väzby obeť k partnerovi.

Uvedené poškodená pociťovala ako závažné príkorie, voči ktorému sa cítila v rámci existenčnej situácie a svojho postavenia vo vzťahu bezmocná.

Znalkyňa u poškodenej zistila tendenciu zľahčovať a ospravedlňovať brachiálnu agresiu zo strany partnera, ktorú poškodená pokladá za bežnú a akceptovateľnú. Jej náhľad na vzťahové násilie je nereálny, vo veľkej miere je ovplyvnený partnerským vzťahom a nadobudnutými vzťahovými skúsenosťami, ako aj socio-kultúrnym prostredím, v ktorom poškodená žije.

Znalkyňa vysvetlila, že k záveru, že zo strany obvineného malo dochádzať k agresii vo vzťahu k poškodenej prišla tým spôsobom, že bola prítomná pri výsluchu poškodenej Q. Q., preštudovala si vyšetrovací spis, spravila štandardné psychologické vyšetrenie; vychádzala teda z informácií uvedených v spise, ako aj z diagnostických metód, klinického obrazu, pozorovania a aj priamo z informácií od poškodenej.

V čase, keď bola v kontakte s poškodenou, táto sa snažila laicky povedané - trestné oznámenie stiahnuť, informácie o domácom násilí bagatelizovala. V tej dobe už nemala záujem presvedčať ju o domácom násilí vo vzťahu. O tomto násilí však svedčili diagnostické metódy, pretože poškodená bola v klinickom obraze odmietavá a chcela z trestného oznámenia vycúvať.

Znalkyňa vysvetlila, že pri vyšetrovaní použila jednak diagnostické metódy projektívne, ktoré sú ťažšie ovplyvniteľné vedomou vôľou, pretože človek produkuje nevedome sám seba a svoje prežívanie do tých testov; uvedené teda znamená, že tieto diagnostické metódy sú iba ťažko ovplyvniteľné vedomou vôľou. Tam zistila, že poškodená je výrazne zneistená, nachádza sa v stave bezmocnosti, mužov vníma ako dominantných.

Znalkyňa na základe svojej klinickej skúsenosti vyhodnotila jednotlivé obrazy a informácie, ktoré jej boli dostupné, pričom podľa znalkyne interpretácia výsledkov nemôže byť striktná, čo znamená, že sa musí prispôsobovať flexibilitu prípadu a probandovi, ktorého vyšetruje.

Na otázku obhajkyne uviedla, že u poškodenej sa nejedná o akútnu stresovú, resp. traumatickú poruchu, ale tým, že poškodená vstupovala do vzťahu s obžalovaným v tak mladom veku, vzťah ju výrazne formoval. V danom prípade hovoríme o tzv. „traumatickom vývine osobnosti“, kedy sa osobnosť prispôbuje a formuje vplyvom nevyváženého vzťahu s agresorom. Nejedná sa o to isté ako post-traumatická stresová porucha, ktorú by musel diagnostikovať lekár - psychiater.

Na otázku obhajkyne ako si znalkyňa vysvetľuje, že poškodená neskôr poprela všetky skutočnosti, ktoré uviedla v trestnom oznámení znalkyňa vysvetlila, že motiváciu k popretiu týchto informácií vidí u poškodenej jednak v strachu, jednak v tom, že jej deti boli umiestnené do ústavnej starostlivosti, takže aj to do istej miery pre poškodenú predstavuje motiváciu. S poškodenou pracovala v podstate už v čase, keď poškodená informácie o domácom násilí, ktoré uviedla v trestnom oznámení popierala; napriek tomu si nedala počas rozhovoru pozor a spontánne sa rozhovorila, spomínala brachiálnu agresiu, ktorú poškodená vo vzťahu k svojej osobe pokladala vo vzťahu za normálnu. Poškodená teda považuje za normálne, že „muž dá žene občas zopár faciek“; takýto postoj je typický pre ženy, ktoré sa nachádzajú v asymetrických vzťahoch s agresorom, násilie pokladajú za normálnu súčasť vzťahu, majú dokonca tendenciu ospravedlňovať ho a celkovo bagatelizovať.

Poškodená mohla byť priamo ovplyvniteľná aj rodinou zo strany obžalovaného. Túto možnosť pokladá za „výrazne pravdepodobnú“, pričom ovplyvniteľnosť zo strany obžalovaného je daná dlhodobým spoložitím, kedy poškodená nemusí byť s obžalovaným v kontakte na to, aby mala z neho reálny strach.

Na základe svojho kontaktu s poškodenou znalkyňa zistila, že miera násilia, ktorú poškodená vo vzťahu pokladá za normálnu, je u nej posunutá. Poškodená skutočne vníma veci tak, že určitá miera fyzického (brachiálneho) násilia je vo vzťahu normálna. Poškodená síce týmto násilím trpí a až keď to násilie prekročí určitú hranicu, prinúti ju to k riešeniu situácie aj podaním trestného oznámenia.

Z pohľadu znalkyne poškodená agresívne správanie zo strany obžalovaného voči jej osobe držala viac v sebe, než ho prezentovala navonok vo verbálnej rovine.

Znalkyňa Mgr. Jana Messerschmidtová pri výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrvala aj na záveroch znaleckého posudku č. 15/2020, ktorý vypracovala k osobe obžalovaného X. Z.. Z jeho záverov vyplýva, že psychologické vyšetrenie obžalovaného svedčí o sebe-strednej simplexnej osobnosti, nedisciplinovanej, neprispôbivej, afektívne odbrzdenej s nedostatočne brzdenu impulzivitou. Jeho emocionálny život a vzťahové väzby sú plytké, je menej citlivý voči morálnym problémom a jeho hodnotovému systému, dominuje u neho vlastný záujem. V diagnostike sa u neho prejavuje sklon k agresivite a sociálne dominantnému správaniu, sú prítomné agresívne tendencie a ťažkosti s ovládaním pudov. Intelektový potenciál je v pásme subnormy. Pamäťové funkcie sú kvantitatívne na dobrej úrovni, z kvalitatívneho hľadiska je prítomné zhoršenie v podobe konfabulácií a distorzií, pamäťový výkon je nepresný.

Obvinený je schopný správne a úplne vnímať sledované a prežívané udalosti a tieto si zapamätať, pričom v reprodukcii zapamätaného môžu byť nepresnosti vzhľadom na jeho nedôslednosť. Znalkyňa u neho nezistila sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, klamstvu či sugestibilitu v zmysle známk duševného ochorenia alebo patológie.

Z procesného postavenia obžalovaného, ako aj v rámci jeho osobnostných vlastností, je u neho prítomná a očakávateľná snaha chrániť sa. Znalkyňa predpokladá aj možnosť uvádzania vedomej nepravdy a účelového spracovania jednotlivých údajov.

Psychologické vyšetrenie obžalovaného svedčí pre sebe-strednú simplexnú osobnosť, pričom regulácia prostredníctvom rozumových zložiek funguje zle a môže u neho dochádzať k neadekvátnym riešeniam a problémovému správaniu, keď je v napätej situácii alebo v situácii, ktorá je pre neho nevyhovujúca. U obžalovaného sa v rámci psychologických diagnostických metód prejavuje zvýraznený sklon k agresivite a sociálne dominantnému správaniu, má ťažkosti s ovládaním pudov a nedostatočne brzdenou impulzivitou.

Znalkyňa k vyššie uvedenému posudku uviedla, že u obžalovaného realizovala štandardné psychologické vyšetrenie, vychádzala pritom z klinického pozorovania a klinického rozhovoru, ako aj z výsledku využitých diagnostických metód. Pokiaľ ide o popis osobnosti, vychádzala z projektívnych diagnostických metód, ktoré nie sú ovplyvniteľné racionálne, teda rozumovo zo strany probanda. Tieto vyhodnotila štandardným spôsobom podľa manuálu, výsledky uviedla v znaleckom posudku.

Na otázku obhajkyne konkretizovala projektívne diagnostické metódy ako Rorschachovu metódu, kresbu ľudskej postavy, ako aj „handtest“, ktorý je štruktúrovaný. Znalkyňa pri výsluchu objasnila podstatu Rorschachovej metódy.

Vo všeobecnej rovine uviedla, že sa jedná o veľmi široko použiteľnú metódu, kedy sa probandovo myslenie odzrkadlí v jeho odpovediach bez toho, aby ich racionálne vedel usmerniť. Taktiež sa na základe otázok obhajkyne vyjadrila aj ku kresbe ľudskej postavy, ktorú charakterizovala ako diagnostickú metódu, ku ktorej sú vypracované manuály na zhodnotenie jednotlivých symptómov alebo čŕt osobností. Nie je pri tom podstatné, či proband vie pekne kresliť alebo nie, pretože pri kreslení postavy sa nejedná o umelecké nadanie; v nakreslenej ľudskej postave sa totiž odzrkadľuje vnímanie probanda, jednak jeho samého, ako aj okolia.

Na otázku, či je obžalovaný nebezpečný pre okolie, znalkyňa uviedla, že na základe výsledkov diagnostických metód prišla k záverom, že u obžalovaného sa jedná o osobnosť so sklonom k afektívnej odbrzdenosti a impulzivite. V jeho hodnotovom systéme prevažuje dominancia vlastných záujmov.

Znaleckým dokazovaním dospela k záveru, že pod vplyvom záťaže, záťažových okolností a situácií, ktoré mu nevyhovujú, má sklon k impulzívnemu správaniu a agresivite. Uzavrela, že obžalovaný má sklon a tendenciu k impulzivite, pričom samotné správanie ako sa táto tendencia prejaví záleží od obžalovaného; možno teda povedať, že je to v jeho vlastnom manažmente. U obžalovaného zachytila tendenciu k impulzivite a možnému agresívnemu správaniu na základe odbrzdenosti predovšetkým v emočne vypätých situáciách, pri afektívnom napätí, keď obžalovaný prežíva nejaké napätie, čo sa z jej pohľadu môže prejavovať rizikovým alebo nebezpečným správaním.

Znalkyňa Mgr. Jana Messerschmidtová zotrvala pri výsluchu na hlavnom pojednávaní aj na záveroch znaleckého posudku č. 16/2020, ktorý vypracovala k osobe mal. P. Q., nar. XX.XX.XXXX. Z jeho záverov v podstate vyplýva, že jeho pamäťové funkcie sú vo výsledkoch diagnostických metód na nízkej úrovni, aj výkon v performačnej intelektovej skúške poukazuje na úroveň intelektových funkcií v oblasti subnormy až ľahkej duševnej zaostalosti. Jeho osobnosť je v procese zrenia, ale zrejmy je jej disharomický vývin a simplexnosť súvisiaca s celkovo nízkym vrozeným potenciálom. Je egoцентриcký a sebestredný, jeho vzťah k situáciám je intenzívny, emocionálny a bez nadhľadu. Voči morálnym problémom je málo citlivý, jeho hodnotovému systému dominuje vlastný záujem.

Znalkyňa uviedla, že P. Q. je schopný správne vnímať prežité skutočnosti, schopnosť tieto si zapamätať a reprodukovať je znížená jeho slabšími pamäťovými funkciami, preto sú v jeho výpovedi očakávateľné nepresnosti a zjednodušenia. Nemá dostatočne zvnútornené vyššie morálne hodnotiace princípy. Vzhľadom k tomu je u neho možné vedomé klamstvo a účelové spracovanie jednotlivých údajov, predovšetkým pokiaľ je to v jeho vlastnom záujme.

Z rodiny obžalovaného X. Z. má strach, preto sa chráni tým, že sa od vyšetovania a celého problematického vzťahu svojej sestry s obžalovaným dištancuje. Vzhľadom k nižšiemu výkonu pamäťových funkcií sú možné nepresnosti a skreslenia v jeho výpovedi. P. Q. sa od vzťahu svojej sestry Q. s obžalovaným dištancuje, nechce sa pliesť do ich problémov a do vyšetovania pravdepodobne z obavy, ktorú má z rodiny X. Z. kvôli vyhrážkam z ich strany.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila, že informáciu, že by mohlo dochádzať k ovplyvňovaniu vo vzťahu k svedkovi P. Q. zo strany obžalovaného zistila počas vyšetrenia, považovala ju za potrebnú uviesť, aj keď nemá priamo možnosť si túto informáciu overiť. P. Q. totiž spomínal, že sa predovšetkým bojí o svojho otca, o seba sa nebojí, pretože sa o seba vie postarať. Pokiaľ by však došlo k nejakým konfliktom s rodinou obžalovaného, má strach o svojho otca.

Znalec MUDr. Vladimír Majerík, znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie, zotrval na hlavnom pojednávaní na záveroch znaleckého posudku č. 5/2020. Z nich vyplýva, že mal. Q. Z. utrpel dňa 14.01.2020 následkom fyzického násillia obžalovaného podľa lekárskej správy a fotodokumentácie nasledovné poranenia: pomliaždenie hlavy, pomliaždenie predlaktia a pomliaždenie gluteálnych oblastí tela. K týmto poraneniam došlo s najväčšou pravdepodobnosťou takým spôsobom, ako to uviedla matka Q. Q. vo svojej výpovedi, podľa ktorej dňa 14.01.2020 obvinený X. Z. hodil mal. Q. Z. o posteľ, čím mu spôsobil pomliaždeniny predlaktia a pomliaždenie hlavy. Jedná sa o zranenie ľahké, ktoré sa prejavuje vznikom bolestivého opuchu a krvného výronu (modriny) v mieste pôsobenia sily na telo obeť. Zranenie hlavy si vyžiadalo hospitalizáciu v ústavnom zdravotníckom zariadení, maloletý bol jeden deň hospitalizovaný na Detskom oddelení NsP v O.. Po neurologickom vyšetrení sa nepotvrdila diagnóza otrasu mozgu a bol prepustený do domácej liečby. Poranenú mal hlavu a predlaktie. Nebol obmedzený v obvyklom spôsobe života, doba liečenia posudzovaných zranení mohla trvať 10 dní. U maloletého bola zasiahnutá hlava ako životne dôležitý orgán, otras mozgu neutrpel; utrpel pomliaždenie hlavy, avšak pri väčšej intenzite násillia mohlo dôjsť i k vážnejšiemu poraneniu hlavy a mozgu tohto dieťaťa.

Bodové hodnotenie uvedeného zranenia znalec určil v počte 20 bodov, z toho 5 bodov za pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu a 15 bodov za pomliaždenie predlaktia.

Znalec na hlavnom pojednávaní na otázku obhajkyne, či existuje aj iný možný mechanizmus vzniku zranení mal. Q. Z. uviedol, že na takto všeobecne položenú otázku môže odpovedať tiež iba všeobecne, a síce, že k takýmto typom poranenia dochádza pri udretí tupým predmetom o telo alebo pri udretí tela o tupý predmet.

Na otázku, či poranenie maloletého mohlo vzniknúť aj iným spôsobom ako uviedol v znaleckom posudku odpovedal, že to je možné; zranenie teda mohlo vzniknúť napr. aj tak, že maloletý šiel na bicykli, spadol alebo že spontánne spadol niekde doma alebo vonku na dvore.

Osobne však zastáva názor, že úrazový mechanizmus bol spôsobený tak, ako vyplýva z výpovede matky. V danom prípade totiž zranenie a jeho charakter jednoznačne svedčia v prospech tvrdenia, že maloletý buď padol alebo ho niekto udrel. Zdôraznil, že ako znalec nie je oprávnený uvádzať právne závery. Pokiaľ v posudku a jeho záveroch uviedol, že zranenie maloletého je s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené tým spôsobom, ako uviedla pri výpovedi matka, jeho tvrdenie zároveň nevyklučuje iný spôsob zranenia maloletého. Charakter tohto zranenia však jednoznačne nasvedčuje v prospech tvrdenia, že bolo spôsobené úderom tupého predmetu alebo pádom na tvrdý predmet.

Znalec MUDr. Majerík zotrval na hlavnom pojednávaní aj na záveroch znaleckého posudku č. 6/2020. Z nich vyplýva, že poškodená Q. Q. utrpela dňa 14.01.2020 následkom fyzického násillia obžalovaného podľa doloženej lekárskej správy a fotodokumentácie nasledovné poranenia: pomliaždenie tváre, pomliaždenie chrbta v oblasti ľavej lopatky a popáleninu dorzálnych častí ľavej ruky. K poraneniu poškodenej došlo s najväčšou pravdepodobnosťou takým spôsobom, ako uvádza poškodená vo svojej výpovedi z 15.01.2020, t.j. že dňa 14.01.2020 ju obžalovaný fyzicky opakovanne napadol údermi do tváre, čím jej spôsobil pomliaždenie tváre pod ľavým okom. V presne nezistenom čase jej cigaretou popálil chrbtovú časť ľavej ruky, čím jej spôsobil popáleninu II. b stupňa. Taktiež v presne nezistenom čase ju udrel do oblasti chrbta, čím jej spôsobil pomliaždenie chrbta v oblasti ľavej lopatky. Mechanizmus vzniku zranenia poškodenej je s najväčšou pravdepodobnosťou totožný s výpoveďou poškodenej z 15.01.2020.

Jedná sa pritom o zranenia ľahké prejavujúce sa vznikom bolestivého opuchu a krvného výronu (modriny) v mieste pôsobenia sily na telo. Zranenie si nevyžaduje liečbu v ústavnom zdravotníckom zariadení. Popálenina na ľavej ruke si vyžadovala lokálne ošetrenie v domácom prostredí aplikáciou masti na popáleniny. Poškodená bola na chirurgickej ambulancii NsP v O., po vyšetrení jej bola odporučená domáca liečba. Mala poranenú hlavu, chrbát a ľavú ruku. Následkom utrpeného úrazu nebola obmedzená v obvyklom spôsobe života, doba liečenia posudzovaných zranení mohla trvať 14

dní. Poškodená utrpela pomliaždenie hlavy ako dôležitého orgánu pre život. Pri väčšej intenzite násilia mohlo dôjsť k vážnejšiemu poraneniu hlavy, prípadne k otrasu mozgu. Trvalé následky zanechá u poškodenej popálenina na ľavej ruke vo forme jazvy o veľkosti 0,5 cm. Znalec ohodnotil bolestné počtom bodov 10.

Na otázku obhajkyne, či mohlo k vzniku zranení poškodenej dôjsť aj iným spôsobom ako uvádzala poškodená pri výpovedi dňa 15.01.2020 uviedol, že keď človek číta výpoveď poškodenej, je možné si len ťažko predstaviť, že napr. k vzniku modriny pod okom dôjde iným spôsobom, ako to uviedla poškodená; modrina pod okom je dôkaz udretia tváre. Možno si tiež len ťažko predstaviť, že si niekto sám popáli cigaretou chrbát ruky. Je však možné konštatovať, že zranenia, ktoré utrpela poškodená, mohli vzniknúť aj iným spôsobom, ako to uvádzala poškodená pri výpovedi 15.01.2020, hoci v kontexte jej výpovede je iný spôsob vzniku utrpených zranení z pohľadu znalca iba málo pravdepodobný.

Znalec vysvetlil, že pokiaľ má niekto na ruke popáleninu tvaru o veľkosti cigarety, je vysoko pravdepodobné, že takáto popálenina II. b stupňa (spôsobená vysokou teplotou) bola spôsobená práve cigaretou a nie napríklad vyliatím horúcej vody z čajníka. Z medicínskeho hľadiska je možné, že poškodená si cigaretou ruku popálila sama.

Zdôraznil, že pri spracovaní posudku a jeho záverov, na ktorých trvá, vychádzal aj z výpovede poškodenej. Mechanizmus vzniku utrpených zranení je s najväčšou pravdepodobnosťou totožný s jej výpoveďou z 15.01.2020.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Jána Konôpku, znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) č. 23/2020 vyplýva, že znalec u svedkyne poškodenej nezistil prejavy duševnej choroby alebo poruchy. Poškodená takouto chorobou alebo poruchou netrpela ani v minulosti. Znalec u nej nezistil prejavy post-traumatickej stresovej poruchy. Schopnosť svedkyne poškodenej vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť jednak všeobecne a jednak vo vzťahu k vyšetrovanej udalosti, nie je ovplyvnené žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou. Sklon k zneužívaniu návykových látok vrátane alkoholu alebo závislosť od nich znalec nezistil. Nebolo preukázané požívanie alkoholických nápojov alebo iných omamných a psychotropných látok poškodenou. Neboli u nej zistené sklony k samo-poškodzovaniu ani suicidiálne, teda samovražedné sklony. Jej súčasný zdravotný stav z psychiatrického hľadiska nevyžaduje liečbu. Osobnosť poškodenej nebola doterajším spôsobom jej života nijako chorobne ovplyvnená. Poškodená netrpí na žiadne duševné ochorenie alebo poruchu, ktorá by chorobným spôsobom ovplyvňovala vnímanie prežitých udalostí vrátane ich nadsadzovania.

Zo záverov znaleckého posudku č. 24/2020 vypracovaného JUDr. Jánom Konôpkom vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu, ktorý mu je kladený za vinu, netrpel na žiadne duševné ochorenie alebo duševnú poruchu. Jeho duševný stav nebol ovplyvnený žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti; mohol teda rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie mohol ovládať. Rozpoznávaciu schopnosť u obžalovaného bola plne zachovaná. V súčasnej dobe dokáže obžalovaný v plnej miere chápať zmysel trestného konania, ktoré je vedené proti jeho osobe, je plne schopný vystupovať pred súdom a náležite sa obhajovať. Z psychiatrického hľadiska pri chýbajúcej duševnej poruche alebo chorobe znalec nepovažuje pobyt obžalovaného na slobode za nebezpečný pre spoločnosť, nenavrhuje mu uloženie ochranného psychiatrického liečenia. Jeho intelektové kapacity sú dostatočné na pochopenie protiprávnosti jeho konania, obžalovaný má dostatočné životné skúsenosti primerané svojmu sociálnemu postaveniu a veku.

Vo vzťahu ku konzumácii alkoholu sa u obžalovaného jedná o socializovaný stereotyp pitia bez prejavov syndrómu závislosti, sklon k zneužívaniu iných návykových látok znalec nezistil. Pokiaľ bol obžalovaný v čase páchania trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, pri páchaní trestného činu sa uplatňoval iba prirodzený účinok alkoholu, ktorý u neho môže znižovať zábrany k protispoločenskému konaniu. Obžalovaný netrpí na syndróm závislosti od alkoholu ani od iných návykových látok. Patologicky podmienená agresivita u obžalovaného psychiatrickým znaleckým vyšetrením zistená nebola. Požitie alkoholu mohlo u neho prirodzene (nie chorobne) pôsobiť na odblokovanie zábran k agresívnejším formám správania, ktoré je v triezvom stave schopný racionálne kontrolovať.

Zo znaleckého posudku č. 11/2020 vypracovaného PhDr. Karin Štiffelovou, znalkyňou z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí, klinickej psychológie dospelých, psychológie sexuality vyplýva, že u mal. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX. je psychomotorický vývin značne oneskorený vo viacerých oblastiach. Jedná sa predovšetkým o oblasť aktívnej reči a jemnej motoriky. Niektoré oblasti pre neschopnosť mal. dieťaťa neboli objektívne zhodnotiteľné, a to najmä porozumenie reči a chápanie súvislostí. U menovaného je vysoká pravdepodobnosť zaostalosti v týchto oblastiach. Zachovanou oblasťou je iba oblasť hrubej motoriky. Osobnosť dieťaťa je vo vývine, ovplyvniteľná a výrazne závislá od vonkajšieho okolia. V rámci pozorovania znalkyňa konštatovala neurotickú dekompenzáciu psychického stavu prejavujúcu sa v správaní i v prežívaní, v popredí boli vystúpené úzkostné nastavenie, vnútorné napätie a neistota. Vo vzťahových väzbách prevláda nedôverčivosť, pasivita a citová inhibícia. Mal. dieťa javí známky psychickej (komplexnej) deprivácie, dominujúce sú u neho emocionálna, senzorická a biologická deprivácia.

Znalkyňa konštatovala, že vnímanie tohto dieťaťa by malo zodpovedať kalendárne dosiahnutému veku, v ktorom sa dieťa aktuálne nachádza, to znamená predškolského veku. Myslenie a vnímanie detí v tomto období nie je komplexné, deti sa nedokážu v situácii rozhliadnuť a vnímať v danom momente viac ako jeden aspekt situácie. Zameriavajú sa najmä na veci, ku ktorým majú silný emočný vzťah. Objekty a javy vnímajú globálne, väčšinou sa nezameriavajú na skúmanie ich detailov. Z toho vyplýva, že nie je možné spoliehať sa na to, že budú javy alebo objekty analyzovať, aby ich pochopili. Takéto systematické skúmanie častí celku nie je pre tento vek charakteristické. Rovnako nedokážu triediť informácie na významné a nevýznamné, absolútne vnímanie času sa vyvíja veľmi pomaly. Najdôležitejšia je u nich prítomnosť, minulosť a budúcnosť nemajú pre deti tohto veku žiadny význam. Vzhľadom k výsledkom psychodiagnostického vyšetrenia kognitívnych schopností mal. dieťaťa je zrejme oneskorenie i v kognitívnej funkcii.

V období predškolského veku je pamäť neúmyselná, dieťa si pamätá len to, čo na neho silne zapôsobilo a s čím sa stretáva. Presné zapamätanie si prežitých udalostí je u dieťaťa nedostatočné, keďže je u neho prítomný oneskorený vývin reči, až takmer totálne absencia verbálneho prejavu; dieťa nedokáže slovné reprodukovať vyšetrované udalosti. Prípustná je len čiastočná neverbálna reprodukcia, aj to iba v akejsi hrubej forme.

Medzi typické znaky myslenia detí predškolského veku patrí okrem iného magickosť - dopĺňanie svojich predstáv a myslenia fantáziou. Ak si deti tohto veku nedokážu niektoré pozorované javy a skutočnosti vysvetliť, používajú fantáziu. Skutočnosti tým skresľujú, ale pravdivosť chápania javov nie je pre nich podstatnou. Dôležité pre nich je, aby na každú skutočnosť mali vlastnú interpretáciu a nezáleží im, či sa ich interpretácia líši alebo nie. Miešajú imaginárnosť s realitou a často sa stáva, že ich od seba nevedia dostatočne odlíšiť. Dieťa má vo svojom aktuálne dosiahnutom kalendárnom veku prirodzene a automaticky sklon k fantazijnému spracovaniu skutočností, sugestibilite a domýšľavosti. Vedomé klamstvo alebo účelové spracovanie jednotlivých údajov dieťaťom je vysoko nepravdepodobné. Všeobecná špecifická vierohodnosť mal. dieťaťa je znížená je nízkym vekom a značne oneskoreným psychomotorickým vývinom, predovšetkým takmer absenciou reči. Dieťa nie je schopné verbálne popísať priebeh vyšetrovaných udalostí.

Znalkyňa konštatovala, že v prípade, ak sa vyšetrované udalosti stali tak, ako to uviedla matka dieťaťa, teda ak sa otec k svojmu synovi správal opakovane fyzicky hrubo a agresívne, takéto konanie mohlo maloleté dieťa vysoko pravdepodobne prežívať ako ťažké príkorie. Jeho aktuálny psychický stav je v súčasnej dobe destabilizovaný, v rámci pozorovania a prežívania tohto dieťaťa boli zistené závažné znaky neurotickej symptomatiky. Tieto symptómy môžu byť výsledkom vnútorných - biologických, napr. genetických predispozícií, ale v danom prípade zrejme najmä exogénnych faktorov - nepriaznivého vplyvu vonkajšieho prostredia v rámci možno až chronického nedostatku uspokojovania psychických i fyzických potrieb.

U dieťaťa možno uvažovať najmä o nedostatočnom uspokojovaní jeho citových potrieb, poskytnutia lásky a bezpečia, nedostatku zmyslových vnemov, nedostatočnej hygiene, zdravotnej starostlivosti, prípadne i o nedostatočnom prístupe k vyváženej potrave. Do úvahy prichádzajú i nesprávne a neprimerané výchovné prístupy najmä zo strany otca, možno i matky. V tomto smere sa môže jednať o vážne narušenie duševného vývoja dieťaťa, nakoľko nie sú splnené základné podmienky normálneho psychického prežívania. Toto narušenie alebo poškodenie môže mať vysoko negatívny dôsledok pre ľudský organizmus, môže sa prejaviť v budúcnosti v celej štruktúre osobnosti a v konečnom dôsledku

viesť k ťažkému poškodeniu psychického vývoja. Okolnosti prežité v súvislosti s trestným činom môžu mať negatívny vplyv na ďalší spôsob života tohto dieťaťa. To, ako sa bude jeho psychický stav rozvíjať ďalej, závisí aj od ďalšieho vývinu rodinnej situácie, resp. vplyvu prostredia, v ktorom bude dieťa vyrastať.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou PhDr. Karin Štiffelovou č. 12/2020 vyplýva, že mal. X. Z., nar. XX.XX.XXXX vykazuje na základe psychologického vyšetrenie neverbálny intelektový výkon v pásme podpriemeru. Jeho grafomotorické zručnosti sú hlboko podpriemerné až patologické, nezodpovedajú aktuálne dosiahnutému kalendárnemu veku. Osobnosť je vo vývine, ovplyvniteľná, výrazne závislá od vonkajšieho okolia. Znalkyňa v rámci pozorovania konštatovala neurotickú dekompenzáciu psychického stavu prejavujúcu sa v prežívaní, do popredia vystupujú úzkostné nastavenie, vnútorné napätie a neistota. Vo vzťahových väzbách prevláda nedôverčivosť, pasivita a citová inhibícia. Maloletý javí známky psychickej deprivácie, dominujúce sú u neho emocionálna, senzorická, ale i biologická deprivácia.

Pamäťové schopnosti dieťaťa tohto veku by mali zodpovedať kalendárne dosiahnutému veku; dieťa v predškolskom veku si pamätá predovšetkým to, čo na neho silno pôsobí, s čím sa často stretáva, pričom jeho pamäť je výrazne ovplyvnená citmi. Je vysoko pravdepodobné, že by si mal uchovať prežité udalosti aspoň v ich jadre. V rámci jeho veku ide o mechanické a sčasti i neúmyselné zapamätávanie si, ešte bez logických súvislostí.

Znalkyňa konštatovala, že vedomé klamstvo alebo účelové spracovanie jednotlivých údajov dieťaťom tohto veku je vysoko nepravdepodobné, nakoľko sa nenašiel zmysluplný dôvod, ktorý by tomu nasvedčoval. Zistila, že z hľadiska znaleckého sa opis vyšetrovaných udalostí zo strany tohto dieťaťa v podstatnej miere javí ako opis skutočne prežitého. Ak sa totiž dieťa rozhodne vypovedať pravdivo, je toho schopné v zásadnej miere s prihliadnutím na obmedzenie jeho pamäťových a rečových schopností.

Znalkyňa ďalej uviedla, že ak sa vyšetrované udalosti stali tak, ako uviedla matka, teda ak sa otec k svojej partnerke a deťom správal opakovane fyzicky hrubo a agresívne, takéto konanie z jeho strany mohlo dieťa vysoko pravdepodobne prežívať ako ťažké príkorie, a to aj v prípade, ak by dieťa samotné nebolo cieľom neadekvátneho správania sa otca, ale bolo by len v úlohe pozorovateľa.

Jeho aktuálny psychický stav je destabilizovaný, v rámci pozorovania správania a prežívania znalkyňa zistila závažné znaky neurotickej symptomatiky. Tieto symptómy môžu byť dôsledkom vnútorných biologických, napr. genetických predispozícií, ale v tomto prípade sú dôsledkom najmä exogénnych faktorov - nepriaznivého vplyvu vonkajšieho prostredia. V rámci možno až chronického nedostatku uspokojovania fyzických i psychických potrieb znalkyňa u tohto dieťaťa konštatovala nedostatočné uspokojovanie jeho citových potrieb, poskytnutia lásky a bezpečia, nedostatok zmyslových vnemov, nedostatočnú hygienu, zdravotnú starostlivosť, príp. i nedostatočný prístup k vyváženej potrave. Do úvahy prichádzajú nesprávne a neprimerané prístupy najmä zo strany otca, možno i matky; v tomto smere podľa znalkyne môže ísť o vážne narušenie duševného vývoja, nakoľko nie sú splnené základné podmienky normálneho psychického prežívania. Toto narušenie alebo poškodenie môže mať vysoko negatívny dôsledok pre ľudský organizmus, môže sa prejaviť v budúcnosti v celej štruktúre osobnosti a viesť k ťažkému poškodeniu psychického vývoja. Okolnosti prežité v súvislosti s trestným činom môžu mať negatívny vplyv na ďalší spôsob života dieťaťa. To, ako sa bude jeho psychický stav rozvíjať ďalej, závisí aj od ďalšieho vývinu rodinnej situácie, resp. vplyvu prostredia, v ktorom bude maloletý vyrastať.

Zo zápisnice o trestom oznámení, ktoré podala poškodená Q. Q. dňa 15.01.2020 na OR PZ v Brezne v podstate vyplýva, že podrobne popísala rodinnú situáciu, kedy sa na jar roka 2012 zoznámila s X. Z., s ktorým začala spoločne bývať pri jeho rodičoch, v tom čase mala len 15 rokov.

Keď mala 16 rokov, konkrétne 07.05.2012, X. Z. udrel, bolo to v dobe, kedy bola u nich doma na V., X. prišiel opitý, začal jej vulgárne nadávať, že je „kurva a cundra“. Ona si ho nevšimla, udrel ju päťou do tváre asi 2 až 3 krát. Keď sa jej pustila krv z nosa, X. vtedy s údermi prestal, ľahol si spať.

Od tej doby ju pravidelne bil asi dvakrát do týždňa, vždy jej vulgárne nadával, bil ju, nadával jej aj keď bol triezvy a aj v stave opitosti. Toto jeho konanie videli a nadávky počuli aj jeho rodičia; jej svokra sa ju viackrát zastala, aby ju nebil.

Poškodená opísala, že jej druh X. sa k nej správal žiarlivo, podozrieval ju, že má frajerov, pýtal sa jej s kým spáva a kde chodí, pričom nemal na to žiadny dôvod. Všetky ich spoločné deti sú jeho.

Takáto situácia bola od začiatku ako začali spolu bývať, vždy jej najprv začal vulgárne nadávať, následne ju udrel, bítaval ju päťami po celom tele a hlave, všade, kde zasiahol.

V noci ju budil, keď prišiel domov opitý a ona spala, stále jej kričal, kde bola, žiarlil na ňu, následne ju udrel. Jeho vyčítanie trvalo približne hodinu, potom si vždy ľahol spať, no za svoje správanie sa nikdy neospravedlnil.

Poškodená uviedla, že v dôsledku tohto konania od X. Z. niekoľkokrát odišla, následne sa však k nemu vždy vrátila. Žila totiž v nádeji, že sa polepší.

Keď ju X. Z. zbil, mala na tele rany, avšak na lekárskom ošetrení nikdy nebola, bála sa totiž, že keď sa to X. dozvie, zbije ju. O tomto jeho konaní vedeli jeho rodičia, jeho bratia, ako aj jej matka U. Q. a otec Q. .

Potom ako bol X. vo výkone trestu odňatia slobody za krádež, niekedy koncom roka 2016, kedy sa z výkonu trestu vrátil, sa situácia ešte zhoršila. Od tej doby ju X. Z. bije zhruba každý druhý deň, správa sa nervózne, niekedy ju bije aj viac dní za sebou. Stane sa, že ju zbije aj trikrát za deň. Stále jej vykrikuje, že sa túla za cudzími chlapmi, žiarli na ňu, myslí si, že deti nie sú jeho. Stalo sa, že ju udrel rukou po ústach, takýmto spôsobom jej vybil tri horné zuby.

Poškodená ďalej uviedla, že X. Z. nosí „kanady“, ktorými do nej kope keď ich má obuté, ona má z jeho kopancov dokopané niekedy celé nohy a má na nich modriny. Dohovára mu, aby ju nebil, v plači ho prosí, pretože ju všetko bolí. Z konania obžalovaného má strach. Keď príde v noci domov opitý, zobudí ju a nadáva jej alebo ju bije, kde ju zasiahne.

Hoci od neho viackrát odišla aj s deťmi, vždy sa vrátila, pretože nemá kde ísť bývať, či už pri mame alebo otcovi môže s deťmi zostať len chvíľu. V poslednej dobe pije X. Z. alkohol na dennom poriadku.

Vysvetlila, že je poberateľkou materských dávok približne vo výške 300,- €; keď jej tieto peniaze prídu, musí ich odovzdať X. Z. Urobí to, pretože sa bojí, že ak by mu peniaze neodovzdala, zbil by ju. X. Z. z väčšej časti peniaze prepíše.

Svedkyňa uviedla, že z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov chodí približne rok žobrať po dedine a keď niekedy peniaze vyžobre, musí ich odovzdať X. Z., ktorý ich pýta; ona mu ich v strachu pred ním odovzdá.

Približne pred dvoma rokmi v čase, keď sa hádali, X. Z. jej vulgárne nadával a keď boli v izbe, X. Z. v stave opitosti vytiahol zo šuplíka nôž veľký približne 20 až 30 cm, ktorý jej priložil ku krku a spýtal sa jej, „či sa s niekým ľahá“. Žiarlil na ňu a spýtal sa jej, či chce, aby jej ublížil nožom. Ona sa celá triasla, bola vystrašená, plakala a dohovárala mu, aby to nerobil, pretože majú spolu deti. Vtedy mala obavu, aby jej X. Z. nepodrezal krk, pretože bol veľmi rozčúlený.

Nôž na ňu vytiahol aj pred Vianocami 2019, keď prišiel domov v stave opitosti, ona vtedy už spala. Zobudil ju aj deti, začal vykrikovať, že má frajerov, žiarlil na ňu, pričom ona vstala z postele a ako podišla ku kuchynskej linke, otočila sa, pričom na linke bol otvorený šuplík, X. Z. mal zrazu v ruke nôž, ktorý jej znova priložil ku krku a „povedal jej, že ju zabije“. Povedal jej to len raz, ale ona mala strach, aby jej neublížil. Viackrát sa jej X. Z. zabitím nevyhrážal.

Poškodená ďalej uviedla, že v jeden večer, kedy jej obžalovaný opäť vytýkal žiarlivostné scény, mal v ruke cigaretu, ktorú fajčil, chytil ju za ľavú ruku a na tejto jej ruke jej zahasil cigaretu. Ona kričala od bolesti, avšak X. Z. neprestal pokiaľ cigaretu celkom nezahasil. Toto videli aj mal. deti, ktoré plakali. Po tomto čine X. Z. odišiel preč, domov prišiel v noci opitý, začal robiť krik, zobudil deti, dal jej facku. Ona mu nič nevytýkala, pretože sa bála. Na druhý deň ju udrel znovu. Na ľavom líci má pod okom jazvu, ktorú jej približne pred týždňom urobil X. Z., ktorý ju udrel päťou do tváre, pretože mu znova prešlo. Má rany aj po nohách, pretože ju pravidelne kope vojenskými topánkami (kanadami).

Svedkyňa ďalej v zápisnici uviedla, že X. Z. pravidelne bije aj deti, hlavne Q., pretože tento sa podobá na jej rodinu. Bije ho tak, že mu dá bezdôvodne facku. V prípade, že je X. Z. na niekoho nahnevaný, väčšinou si to odnesie mal. Q. Tomuto potom tečie z nosa a úst krv. X. Z. bije mal. Q. nielen fackami, ale aj päšťami, ktorými mu útočí na nohy. Q. má potom modriny. X. Z. ho bije najmä vtedy, keď je opitý, vykrikuje jej, že Q. nie je jeho syn. Mal. Q. má pred ním strach. Z dôvodu, že obžalovaného sa bojí, s mal. Q. nebola na žiadnom lekárskom ošetrení. Naposledy ho udrel deň pred podaním trestného oznámenia, kedy ho hodil na posteľ. Z dôvodu neprístojného správania X. Z. sa ho boja aj ostatné deti, ktoré však X. Z. nebije až do tej miery, ako bije mal. Q.. Keď je nahnevaný, udrie aj ostatné deti, ktoré potom plačú a utiahnu sa do kúta.

Poškodená poukázala aj na to, že rodičia X. Z. sa ho určite budú zastávať.

Záverom uviedla, že X. Z. ju udrel bezdôvodne naposledy 14.01.2020 v skorých ranných hodinách, pretože mu povedala, že keď ju bude biť, od neho odíde a dá preč aj deti, ktoré pri ňom iba trpia a nemajú žiadnu budúcnosť. Keď si začala baliť veci, X. Z. k nej pristúpil, zbil ju tak, že ju ťahal za vlasy, hodil ju na zem a kopal do nej. V tom čase mal obuté šlapky. Ona sa schúlila, aby jej neublížil, on ju kopal hlavne do chrbta. Toto trvalo iba chvíľu, podarilo sa jej postaviť a ujsť k starej mame S. Z., ktorá je mama jej svokry, ktorej rozpovedala, čo sa stalo. Ona jej odporučila, aby od X. Z. odišla preč.

Poškodená jednoznačne uviedla, že vrátiť sa k X. Z. bojí, pretože ju môže i zabiť. Poukázala na to, že už v dvoch situáciách jej priložil nôž pod krk, vyhrážal sa jej zabitím. V nadmernej miere požíva alkohol, ktorý jeho agresivitu znásobuje. Chce, aby jej deti boli umiestnené do detského domova, pretože sama sa o ne nedokáže postarať, nemá kde s piatimi deťmi bývať. Dala súhlas na trestné stíhanie svojho druhu X. Z., čo odôvodnila tým, že má z neho strach a žiadala, aby bol za svoje konanie potrestaný; ona už ďalej nevládze, bojí sa.

Z odborného vyjadrenia MUDr. Norberta Surového, primára Detského oddelenia NsP O., n.o. zo 16.01.2020 vyplýva, že u mal. Q. Z. boli 16.01.2020, kedy bol ošetrený v nemocničnom zariadení v O., predbežne zistené dva povrchové hematómy staršieho dátá na čele, odreniny na predlaktiach a gluteách staršieho dátá, drobné jazvy na predlaktiach staršieho dátá. Menovaný mal poškodenú hlavu a horné končatiny, pričom podľa údajov polície a sociálnych pracovníčok otec dieťa hodil o nábytok. Lekár konštatoval, že tento mechanizmus úrazu môže zodpovedať zisteným poraneniam. Dieťa je neurologicky v norme, nevykazuje známky otrasy mozgu. Jedná sa o ľahké povrchové poranenia, ktoré nevyžadujú žiadnu liečbu, mal. nie je obmedzený v žiadnej miere v obvyklom spôsobe života.

Z lekárskej správy vypracovanej MUDr. Vladimírom Vaníkom, traumatológom NsP O. z 15.01.2020 vyplýva, že u poškodenej Q. Q. boli dňa 15.01.2020 zistené popálenina na ľavej ruke v štádiu chrasty, chrasta aj na ľavom predkolení po poranení staršieho dátá. Menovaná bola vyšetrená na žiadosť polície.

Zo zápisnice o prehliadke tela poškodenej Q. Q. zo dňa 15.01.2020 vyplýva, že u poškodenej Q. Q. bolo konštatované, že hlava nevykazuje známky zranenia, resp. iba citlivosť nosa a lícnej kosti vľavo, palpačná citlivosť chrbta v oblasti ľavej lopatky bez vonkajších známkov poranenia. Na ľavej ruke bola zistená chrasta guľovitého tvaru, ktorá môže byť spôsobená popáleninou; chrasta bola zistená aj na ľavom predkolení po poranení staršieho dátá.

Z uznesenia Okresného súdu Brezno, č. k. 8Ppom/1/2020-21 zo 17.01.2020 vyplýva, že súd z úradnej moci začal konanie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým mal. deti Z., a to X., W., U., W. a Q. budú zverené do starostlivosti Centra pre deti a rodiny H., P.; súd súčasne nariadil neodkladné opatrenie, ktorým rozhodol, že tieto mal. deti sa zverujú do starostlivosti Centra pre deti a rodiny H., rodičia mal. detí, kolízny opatrovník, prípadne ktokoľvek, kto ich má aktuálne v starostlivosti je povinný deti odovzdať do starostlivosti Centra pre deti a rodiny H..

Zo správy Obecného úradu V. z 02.04.2020 vyplýva, že X. Z. a Q. Q. sú rodičmi piatich mal. detí, a to X., Q., W., U. a W.. Rodina žila v časti dreveného domu, ktorý patrí starým rodičom, kde spolu s mal. deťmi rodičia obývali jednu izbu, v ktorej sa nachádzali dve postele, na ktorej spali všetci spolu s mal. deťmi. V izbe sa nachádzala piecka, ktorou rodina vykurovala a aj si na nej varili obed. Domácnosť nebola zabezpečená prívodom vody, vodu čerpali z miestnej studne, elektrina v domácnosti bola zabezpečená. V domácnosti sa vykurovalo pevným palivom. Bytové zariadenie domácnosti a jej okolitého prostredia

je na veľmi slabej úrovni a zodpovedá sociálnemu statusu rodiny. Hygiena mal. detí bola na veľmi slabej úrovni, deti boli zanedbané, špinavé, často plakali. Deti nenavštevovali žiadne školské a ani predškolské zariadenie. Matka dvoch najmladších detí U. a W. ušla z nemocnice po pôrode, s deťmi neabsolvovala potrebné vyšetrenia, na ktoré bola objednaná dodatočne, avšak na termíny určeného lekárskeho vyšetrenia sa nedostavila. Čistota v domácnosti bola na veľmi nízkej úrovni.

Zo správy Centra pre deti a rodiny H., P. zo dňa 09.03.2020 vyplýva, že potom ako boli mal. súrodenci Z. umiestnení do tohto zariadenia, všetci boli vo veľmi zanedbanom, špinavom stave. Niektoré z detí poriadne ani nekomunikovali, rozprávali iba po rómsky, pričom vulgárne nadávali. Ohľadom mal. Q. uviedli, že tento nedodržiaval ani základnú hygienu, vody, či skôr kúpania sa bál. V noci sa pomočoval, panicky sa bál tmy a spánku, nebol vôbec naučený na spánkový režim. Po približne mesiaci práce s maloletým sa začal jeho stav výrazne zlepšovať, začal sa učiť, ovláda už aj pár slov v slovenskom jazyku, ktoré sa snaží opakovať, vie napríklad ukázať časti svojho tela, rád počúva detské pesničky a pri nich aj tancuje.

Zo správy ÚPSVaR Brezno z 15.04.2020 vyplýva, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 28.09.2011 do 06.10.2013, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi. Poškodená Q. Q. je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 05.02.2020, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi.

Zo správy Obecného úradu V. zo dňa 14.04.2020 vyplýva, že obžalovaný X. Z. je slobodný, žije s rodičmi na adrese Z. XX/XX, V., je otcom piatich mal. detí, ktoré majú trvalý pobyt evidovaný v G.. Na obecnom úrade neboli zaznamenané žiadne priestupky voči spolunažívaniu s občanmi.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS O. zo dňa 16.03.2020 vyplýva, že X. Z. bol predvedený do výkonu väzby 18.01.2020. Je slobodný, má päť mal. detí. Má ukončenú základnú školu. Pred výkonom väzby bol nezamestnaný, pričom styk s príbuznými - rodičmi udržiava prostredníctvom korešpondencie; rodičia ho vo výkone väzby aj navštevujú. Jeho správanie a vystupovanie je počas výkonu väzby na požadovanej úrovni, nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku ani časového rozvrhu dňa neboli u neho zaznamenané. Počas komunikácie s personálom ZVJS zachováva zásady slušného správania, príkazy a nariadenia personálu plní bez akýchkoľvek pripomienok. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, vo svojich veciach si udržiava primeraný poriadok. Disciplinárne odmenený ani potrestaný počas doterajšieho výkonu väzby nebol.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný má v evidencii vedené celkovo tri priestupky v rozpätí rokov 2018-2019, pričom sa jedná o priestupky na úseku dopravy, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami v rozpätí od 10,- do 150,- €.

Z odpisu z registra trestov GP SR obžalovaného vyplýva, že má v ňom evidované 4 záznamy. Prvýkrát bol súdom trestaný v roku 2013 pre prečin krádeže a porušovanie domovej slobody, bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 60 hodín, ktorý vykonal, toto odsúdenie má zahladené. Druhé odsúdenie má vedené v roku 2015 rovnako pre prečin krádeže, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní rok a pol, pričom výkon trestu bol nariadený 30.05.2016 so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný tento trest vykonal 27.12.2016. V poradí tretie odsúdenie je z roku 2015, tiež pre prečin krádeže, kedy bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Posledné, štvrté odsúdenie má obžalovaný vedené pod sp. zn. 4T/81/2018, pričom z pripojeného spisu Okresného súdu Brezno vyplýva, že v tomto konaní bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č.k. 4T/81/2018-53 z 25.09.2018, kedy bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil 27.06.2018 o 22.54 hod., kedy pod vplyvom alkoholu rukou hodil úlomok betónovej dlažby do sklenenej časti okna s pevne zabudovaným plastovým rámom na budove potravín COOP Jednota v obci Polomka na ul. SNP č. 187, následkom čoho došlo k rozbitiu dvoch čírych sklenených tabúľ typu TMP 4/16/4 o rozmeroch šírka 1000 mm, výška 1350 mm, pričom týmto konaním spôsobil spoločnosti COOP Jednota Brezno, spotrebné družstvo so sídlom Nám. Gen. M.R. Štefánika 44/52 Brezno, škodu vo výške 399,87 €. Za tento prečin bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon trestu

mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 a 1 roka. Bol zaviazaný aj k povinnosti nahradiť škodu v prospech poškodenej spoločnosti vo výške 399,87 €. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 15.10.2018.

Obžalovaný X. Z. spáchanie skutku, ktorý mu je obžalobou kladený za vinu, popiera v celom rozsahu. Na svoju obranu uvádza to, že spolužitie s družkou - poškodenou Q. Q. hodnotí ako dobré, hoci pripúšťa, že v niektorých situáciách jej dal maximálne facku najmä vtedy, kedy prišiel z práce unavený domov a videl, že poškodená nezvláda starostlivosť o domácnosť a o mal. deti. Vo vzťahu k deťom, najmä k mal. Q. Z. pripúšťa, že v určitých situáciách mu dal tzv. otcovskú po zadku; iné fyzické násilie, ktoré mu je obžalobou kladené za vinu voči tomuto synovi, popiera. Popiera, že by poškodenú budil v noci zo spánku, bránil jej v spánku. Tvrdí, že nie je pravda, že poškodenú bil päťami po tele a tvári a vulgárne jej pritom nadával. Nezakladá sa na pravde, že poškodenú podozrieval z nevery a popiera, že by ju v niektorých situáciách kopal topánkami, tzv. kanadami. Na tele poškodenej nehasil zapálenú cigaretu. Pripúšťa, že nedorozumenia medzi ním a poškodenou prameniace z toho, že poškodená nezvládala starostlivosť o deti a domácnosť vyústili v niektorých situáciách do odchodu poškodenej, ktorá najčastejšie odišla k svojmu otcovi, resp. matke, pričom bolo to len v ojedinelých prípadoch a poškodená sa k nemu vždy vrátila. Vysvetlil, že v danej situácii si uvedomil prchkosť svojej povahy, za poškodenou zašiel, udobrili sa a spolu ďalej normálne žili. Obžalovaný opiera, že by alkohol požíval v nadmernej miere, alkohol si vypil iba v situácii, keď k nim domov prišla návšteva, resp. mali rodinnú oslavu. Vychádzajúc z tvrdení obžalovaného, nie je pravda, že by poškodenú podozrieval z nevery. Poškodená podala na neho trestné oznámenie z dôvodu, že na neho žiarlila, hoci na to nemala žiadny dôvod. Obžalovaný popiera, že by sa v niektorých situáciách poškodenej vyhrážal zabitím tým spôsobom, že jej priložil pod krk nôž.

Z výsluchu svedkyne B. F. vyplýva, že si nevšimla, že by poškodená mala nejaké modriny, že by ju obžalovaný fyzicky napádal. Obžalovaný sa u nich správal vždy slušne, pričom ani poškodená sa nestražovala, že by u nich doma nebolo niečo v poriadku. Aj z výpovede svedka X. Z., otca obžalovaného vyplýva, že spolužitie obžalovaného a jeho družky hodnotí ako dobré, pričom on svojou manželkou G. Z. a dvomi synmi bývali v bezprostrednej blízkosti izby obžalovaného a poškodenej, kde títo žili s piatimi mal. deťmi. Tento svedok pripustil, že v niektorých situáciách bolo z izby obžalovaného a poškodenej počuť hádky medzi obžalovaným a poškodenou, ktoré vznikali z dôvodu, že poškodená na obžalovaného bezdôvodne žiarlila. Svedok poprel, že by obžalovaný svoje deti týral alebo bil, ani na poškodenej si nevšimol modriny, poškodená sa na obžalovaného nestražovala. Z výsluchu svedkyne U. O. krsťnej mamy mal. syna obžalovaného vyplýva, že na poškodenej nevidela žiadne modriny ani podliatiny, resp. iné zranenia, nebola svedkom žiadnej hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný mal poškodenú byť, resp. týrať. Aj táto svedkyňa hodnotila vzťah obžalovaného k jeho deťom ako dobrý, pravidelne navštevovala ich domácnosť. Poprela, že by sa obžalovaný pod vplyvom alkoholu správal agresívne. Z výsluchu svedkyne G. Z., matky obžalovaného, vyplýva, že spolužitie obžalovaného a poškodenej bolo dobré, hoci je pravda, že obžalovaný sa v niektorých situáciách s poškodenou hádal, keď prišiel domov z práce a poškodená mu vyčítala, že je sukničká a žiarlila na neho. Vzťah obžalovaného deťom aj táto svedkyňa hodnotila ako dobrý. Potvrdila, že poškodená sa počas spolužitia s obžalovaným o domácnosť riadne nestarala, zanedbávala aj starostlivosť deti, čo bolo dôvodom vzniku hádok medzi obžalovaným a poškodenou. Aj z výsluchu svedkyň U. Z. sestry obžalovaného a U. Q., matky poškodenej vyplýva, že spolužitie obžalovaného s poškodenou hodnotia ako dobré, nikdy si na poškodenej nevšimli nejaké zranenia; vzťah obžalovaného k deťom aj tieto svedkyne hodnotia tak, že obžalovaný sa o deti riadne staral. Neboli svedkom situácie, kedy by obžalovaný poškodenej vulgárne nadával, resp. fyzicky ju napádal. Svedkyňa U. Z. potvrdila, že si raz všimla, že poškodená mala vybité horné zuby, čo poškodená vysvetlila tým, že spadla a vybila si zub.

Vyššie uvedení svedkovia teda do značnej miery potvrdzujú výpoveď obžalovaného, že jeho spolužitie s Q. Q. bolo dobré, až na bežné hádky prameniace z neschopnosti poškodenej postarať sa o domácnosť a deti. Popierajú skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia poškodenej v tom smere, že obžalovaný jej vulgárne nadával, pravidelne ju fyzicky napádal, vyhrážal sa jej, kopal ju a spôsoboval jej zranenia. Svedkovia popierajú, že obžalovaný sa k mal. Q. správal tak, že by mu spôsoboval fyzické zranenia spôsobom uvedeným v obžalobe.

Na druhej strane nemožno opomenúť skutočnosti vyplývajúce z výpovede svedka Q. Q., otca poškodenej, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo odprieť vypovedať. Z jeho

výpovede z prípravného konania zo 17.01.2020 jednoznačne vyplýva, že poškodená má v spoložití s druhom X. Z. problémy. Opísal, že približne pred rokom mu dcéra povedala, že jej druh na ňu žiarli, lebo si myslí, že má dieťa, ktoré nie je jeho. Opísal, ako poškodená pravidelne chodievala k nemu domov práve z dôvodu, že obžalovaný ju bil; viackrát od neho ušla, pretože sa ho bála. Svedok Q. opísal situáciu, keď obžalovaný pod vplyvom alkoholu prišiel k nemu domov, začal mu búchať na dvere a keď mu otvoril, šiel rovno k posteli, na ktorej spala jeho dcéra, ktorú začal biť päťami po celom tele až ju stiahol z postele. Túto situáciu videla aj jeho družka a deti, najstarší syn má 17 rokov, pomohol mu obžalovaného od poškodenej oddeliť a vyhodiť ho z bytu von. Svedok potvrdil, že hoci bola poškodená dobitá, na lekárske ošetrenie nešla, lebo sa bála, že obžalovaný ju opäť zbije. Len za predchádzajúci rok 2019 ušla poškodená od obžalovaného 10 - 11 krát, vždy sa prišla ukryť k nemu domov do jeho bytu. Väčšinou to skončilo tak, že musela od neho z bytu odísť, pretože nemali miesta pre viac ľudí; šla zvyčajne k svojej matke na V., ktorá ju na pár dní prenocovala. Svedok potvrdil, že poškodená sa obžalovaného bojí, preto sa do nich ani on nestaral, aby jej nepohoršil. Potvrdil, že na tvári svojej dcéry si všimol monokel, videl, že má vybité zuby. Napriek tomu sa poškodená na obžalovaného nestožovala, keď sa jej spýtal, kto jej to urobil, odvetila mu, že „ju zbil X.“. Toto počula aj jeho družka B. F., ktorá musela vidieť aj zranenia poškodenej.

Svedok pri výsluchu v prípravnom konaní potvrdil, že násilie obžalovaného voči poškodenej sa stupňovalo, poškodená k nemu domov chodievala čoraz častejšie, stále sa sťažovala, že obžalovaný ju bije. Ako otec mal o svoju dcéru Q. strach, čo odôvodnil aj tým, že keď mal obžalovaný vypité, správal sa veľmi agresívne. Vypovedal, že má obavu aj o svojho syna P., že ho napadnú v škole detí, ktoré pochádzajú z rodiny X. Z..

V kontexte týchto skutočností je nemenej dôležitou aj výpoveď svedka Q. Q. z 11.03.2020, v ktorej uviedol, že svoju výpoveď zo 17.01.2020 chce stiahnuť, vypovedať nebude. Svoj postoj odôvodnil tým, že jeho mal. syn chodí do osobitnej školy v V. a práve po tomto synovi mu rodina obžalovaného X. Z. odkázala, aby svoju výpoveď stiahol. Svedok uviedol, že sa o svojho syna bojí, má strach o svoju rodinu, aby im Z. nespravili niečo zlé.

Z výsluchu svedka P. Q., osoby mladšej ako 18 rokov, brata poškodenej, z prípravného konania, keďže svedok na hlavnom pojednávaní využil zákonné právo odoprieť vypovedať vyplýva, že otec obžalovaného, ktorého stretol pri predajni potravín Večierka v V. mu povedal, že „keď jeho otec nestiahne papiere, bude zle“. Svedok konkretizoval, že otca obžalovaného stretol takto asi trikrát, vždy mu povedal to isté; domáhal sa, aby jeho otec stiahol výpoveď, inak bude mať zle.

Z výsluchu poškodenej Q. Q. vyplýva, že svedkyňa poprela všetky skutočnosti, ktoré uviedla v trestnom oznámení. Uviedla, že trestné oznámenie na svojho druhu podala z dôvodu, že na neho žiarlila. Poprela, že by ju obžalovaný počas vzájomného spoluzitia fyzicky napádal, nebil ju, hoci uznala, že približne raz za mesiac jej dal facku z dôvodu, že sa poriadne nestarala o deti, čo odôvodnila tým, že nemala skúsenosti. Sama pripustila, že facku od obžalovaného si zaslúžila. V čase, kedy na obžalovaného podala trestné oznámenie bola psychicky zrútená. Uviedla, že obžalovaný sa o deti staral riadne, nebil ich, iba synovi Q. dal sem-tam výchovnú na zadok vtedy, keď si to zaslúžil. Nie je pravda, že by mu niekedy zviazal ruky. K zraneniu poškodeného mal. Q. uviedla, že k nemu došlo 15.01.2020 v čase, kedy sa syn Q. hral na dvore, vtedy sa pošmykol, spadol a udel si hlavu, na vyšetrení s ním v ten deň nebola. Uznala, že je pravdou, že mala popáleninu na ľavej ruke, popálila sa na sporáku. K pomliaždeniu v oblasti lopatky uviedla, že sa pošmykla a spadla na chrbát, pomliaždenie tváre si ona sama vysvetliť nevie. Poprela, že by ju obžalovaný niekedy kopol, nebil ju päťami, ani sa jej nevyhrážal nožom. Poškodená teda na hlavnom pojednávaní poprela všetky skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia, ktoré podala dňa 15.01.2020 na OR PZ v Brezne, na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie a X. Z. vznesené obvinenie pre vyššie uvedený zločin.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodená M. Q. podrobným a súvislým spôsobom opísala rodinnú situáciu vo svojej rodine, keď sa na jar 2012 zoznámila s X. Z., s ktorým začala spoločne bývať pri jeho rodičoch, v tom čase mala iba 15 rokov. Zo zápisnice o trestnom oznámení jednoznačne vyplýva, že poškodená jasne opísala, že ju obžalovaný 07.05.2012 prvýkrát udel, keď prišiel domov opitý, začal jej vulgárne nadávať, že je kurva a cundra, dostala 2 až 3 údery päťou do tváre. Poškodená opísala, že od tej doby ju obžalovaný pravidelne bíjal dvakrát do týždňa, vždy jej pritom vulgárne nadával, pričom ju bíjaval aj v čase, keď bol triezvy, aj v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu. Poškodená uviedla,

že tieto konflikty videli aj rodičia obžalovaného, ktorí s nimi bývali v podstate v spoločnej miestnosti. Podrobne opísala, že obžalovaný sa k nej správal žiarlivo, na čo však nemal dôvod, stále podozrieval ju z nevery. V dôsledku fyzického násillia z jeho strany od obžalovaného a detí pravidelne utekala k svojmu otcovi, resp. matke. Hoci ju obžalovaný blljaval a v dôsledku jeho bitiek mala rany na tele, na lekárskom ošetrení nebola, lebo mala pred obžalovaným strach, že ju potom zbije ešte viac. Potom, ako sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu odňatia slobody koncom r. 2016, situácia sa zhoršila, od tej doby ju obžalovaný začal biť každý druhý deň, niekedy aj viac dní za sebou. Dôvodom bitiek bola opäť bezdôvodná žiarlivosť zo strany obžalovaného. Svedkyňa podrobne opísala, že obžalovaný nosí ťažké vojenské topánky tzv. kanady, ktorými do nej kopal, keď ich mal obuté, pričom z jeho kopancov mala dokopané nohy, mala na nich modriny. Napriek tomu, že ho prosila, aby v bitke nepokračoval, obžalovaný ju neposlúchol. Svedkyňa opísala situácie, kedy obžalovaný v stave opitosti vytiahol zo šuplíka nôž o veľkosti približne 20 až 30 cm, ktorý jej priložil ku krku, spýtal sa jej, „či sa s niekým ťahá“, žiarlil na ňu a spýtal sa jej, či chce, aby jej ublížil nožom. Ona mu v stave vystrašenia s plačom dohovárala, aby to nerobil, pretože majú spolu deti; v tej situácii mala obavu, aby jej obžalovaný nepodrezal krk, lebo bol veľmi rozčúlený. Poškodená podrobne opísala situáciu, kedy obžalovaný vytykajúc jej znova žiarlivostné scény, mal v ruke cigaretu, ktorú fajčil, chytil ju za ľavú ruku a na tejto ruke jej cigaretu zahasil. Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodená opísala, ako obžalovaný bije mal. deti, najmä Q. z dôvodu, že si myslí, že nie je jeho otcom. Q. má v dôsledku jeho bitiek modriny. Mal. Q. má pred obžalovaným strach, napriek tomu s ním nebola na lekárskom ošetrení. Poškodená v zápisnici o trestnom oznámení celkom jednoznačne uviedla, že sa bojí vrátiť k obžalovanému, pretože ju môže zabiť. V nadmernej miere požíva alkohol, ktorý jeho agresivitu stupňuje.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, je možné objektívne konštatovať, že na jednej strane stojí výpoveď obžalovaného podporená do značnej miery výsluchmi vyššie uvedených svedkov, najmä B. F., X. Z., U. O., G. Z. U. Z. a U. Q., teda príbuzných obžalovaného a jeho družky - poškodenej Q. na druhej strane oproti týmto skutočnostiam stojí výpoveď otca poškodenej Q. Q., ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo odoprieť vypovedať. Z jeho výpovede z prípravného konania zo 17.01.2020 však vyplývajú skutočnosti potvrdzujúce skutočnosti uvádzané poškodenou Q. Q. v zápisnici o trestnom oznámení. Taktiež jeho výpoveď korešponduje aj so skutočnosťami vyplývajúcimi z výsluchu svedka P. Q., osoby mladšej ako 18 rokov v tom smere, že tento svedok potvrdil to, čo uvádzal svedok Q. Q., a sice, že otec obžalovaného mu opakovane viackrát odkázal, že keď jeho otec (Q. Q.) „nestiahne papiere, bude zle“.

Z výsluchu svedkyne MUDr. Heleny Zubáľovej, obvodnej detskej lekárky, pacientmi ktorej boli aj mal. deti Z. v podstate nevyplývajú skutočnosti svedčiace v prospech jednej alebo druhej strany, hoci táto svedkyňa uviedla, že má nepriame informácie od Y. z dediny, ktoré okrem iného spomínali, že medzi obžalovaným a jeho družkou Q. Q. sú určité problémy, hovorili niečo v tom smere, že títo dvaja sa medzi sebou hádali, poškodená sa v noci zobrala a išla k svojmu otcovi do G.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní nepoprela, že na poškodenej si v jednej situácii všimla monokel, pričom z tohto dôvodu v prípravnom konaní vypovedala, že poškodená zrejme dostala bitku od svojho druha. Svedkyňa vychádzajúc zo svojej dlhoročnej lekárskej praxe usúdila, že v rodine obžalovaného sa zrejme niečo deje, pričom túto skutočnosť jej potvrdili aj Y. z dediny, avšak bližšie situáciu konkretizovať nevedela. Na hlavnom pojednávaní však uviedla, že osobne je toho názoru, že v niektorých situáciách v rodine obžalovaného a poškodenej bola celková situácia zlá.

Vychádzajúc z danej situácie, kedy poškodená Q. Q. v zápisnici o trestnom oznámení podanom na OR PZ v Brezne 15.01.2020 podrobne opísala rodinnú situáciu, jej niekoľkoročné spolužitie s obžalovaným X. Z., pravidelné bitky a fyzické násillie z jeho strany voči nej a mal. Q., pričom poškodená Q. neskôr v prípravnom konaní pri výsluchu v procesnom postavení svedka poškodenej odoprela vypovedať a na hlavnom pojednávaní úplne poprela všetky skutočnosti vyplývajúce z trestného oznámenia, pričom zmenu svojho postoja odôvodnila len tým, že na obžalovaného žiarlila, súd konštatuje, že v danom prípade je dôkazná situácia taká, že na jednej strane stoja výpovede svedkov B. F., X. Z., U. O., G. Z., U. Z. a U. Q. svedčiace v prospech obžalovaného, na strane druhej je v rozpore s nimi svedecká výpoveď otca poškodenej Q. Q. z prípravného konania, ktorá do značnej miery potvrdzuje skutočnosti vyplývajúce zo zápisnice o trestnom oznámení a ktorá je podopretá aj výsluchom jeho syna P. Q.. Za tohto stavu za účelom objektívneho obajnsnenia veci a náležitého zistenia skutkového stavu, je potrebné pri rozhodovaní vziať na zreteľ najmä skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého dokazovania, ktoré bolo v danom prípade vykonané obšlrne a podrobne aj vzhľadom na charakter stíhaného skutku.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých Mgr. Jana Messerschmidtová zotrvala na záveroch znaleckých posudkov č. 13/2020, 15/2020 a 16/2020 aj pri výsluchu. Z jej znaleckých posudkov jednoznačne vyplýva, že poškodená je schopná správne a úplne vnímať prežívané udalosti, je schopná si ich zapamätať; jej osobnosť je simplexná, nestabilná, je formovaná sociálne slabším a málo podnetným prostredím. Znalkyňa u poškodenej zistila násilné konanie zo strany jej druhu, pričom súčasne jasne konštatovala, že voči tomuto konaniu je poškodená čiastočne nekritická, pokladá ho za bežnú súčasť partnerských vzťahov aj vzhľadom na to, že do vzťahu s obžalovaným vstupovala ako veľmi mladá, ľahko ovplyvniteľná a formovateľná, jej osobnosť nebola dovývíjaná, pričom partnerský vzťah s jej druhom mal na ňu významný vplyv. Vzťah poškodenej a obžalovaného sa podľa znalkyne dlhodobo rozvíjal do asymetrie, poškodená sa postupne dostávala do znevýhodnenej role. Znalkyňa konštatovala, že vzťah Q. Q. k X. Z. je založený na strachu, naučenej bezmocnosti, ako aj vzťahovej a existenčnej závislosti. Násilie a vzťahová asymetria vo vzťahu majú pritom dlhodobý, trvalý a stupňujúci charakter, násilie sa striedalo iba s relatívne krátkymi obdobiami kludu, čo je typická konštelácia pre násilie vo vzťahu a rozvoj špecifickej traumatickej vzťahovej väzby obeť k jej partnerovi. Poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako závažné príkorie, voči ktorému sa cítila v rámci existenčnej situácie a svojho postavenia bezmocná. Znalkyňa u poškodenej vyslovene konštatovala tendenciu zľahčovať a ospravedlňovať brachiálnu agresiu zo strany obžalovaného, ktorú poškodená pokladá za „bežnú a akceptovateľnú“. Pri vyšetrení poškodenej zistila, že má snahu trestné oznámenie stiahnuť, informácie o násilí zo strany obžalovaného bagatelizovala, nemala záujem presvedčať ju o domácom násilí vo vzťahu, ktoré však znalkyňa jednoznačne vo vzťahu obžalovaného smerom k poškodenej identifikovala. Znalkyňa vysvetlila, že motiváciu v tomto smere u poškodenej vidí jednak v strachu, jednak v tej situácii, že jej mal. deti boli odňaté a sú umiestnené v ústavnej starostlivosti; táto skutočnosť do istej miery pre poškodenú predstavuje „motiváciu z celého trestného konania vycúvať“.

Znalkyňa charakterizovala postoj poškodenej v celej trestnej veci tak, že poškodená považuje za normálne, že muž dá žene občas zopár faciek, pričom takýto postoj je typický pre ženy, ktoré sa nachádzajú v asymetrických vzťahoch s agresorom a násilie pokladajú za normálnu súčasť vzťahu, dokonca majú tendencie ospravedlňovať ho a bagatelizovať.

Znalkyňa ohľadom obžalovaného konštatovala, že jedná sa o osobnosť so sklonom k afektívnej odbrzdenosti, impulzivite, v jeho hodnotovom systéme prevažuje dominancia vlastných záujmov. Pod vplyvom záťaže, okolností a situácií, ktoré mu nevyhovujú, má sklon k impulzívnemu správaniu a agresivite.

Pokiaľ ide o svedka mal. P. Q. znalkyňa dospela k záveru, že tento svedok je schopný správne vnímať prežité skutočnosti, zapamätať si a reprodukovať ich, hoci sú v jeho výpovedi očakávateľné nepresnosti a zjednodušenia. Jednoznačne však konštatovala, že tento svedok má z rodiny obžalovaného X. Z. strach, chráni sa tým, že sa od vyšetrovania problematického vzťahu svojej sestry Q. s obžalovaným dištančuje.

Vychádzajúc zo znaleckého dokazovania vykonaného Mgr. Janou Messerschmidtovou, záverov jej znaleckých posudkov tak, ako sú podrobne opísané a rozvedené na predchádzajúcich stranách odôvodnenia rozsudku, má súd preukázané v podstate celý kontext rodinnej situácie v rodine obžalovaného X. Z. a poškodenej Q. Q.. Sama znalkyňa konštatovala, že poškodená je vo vzťahu submisívna, podriaďuje sa obžalovanému z dôvodu, že má pred ním a pred jeho konaním strach, u obžalovaného znalkyňa zistila znaky agresivity. Pri vyšetrení poškodenej znalkyňa jednoznačne konštatovala tendenciu celú situáciu zľahčovať, čo odôvodnila tým, že poškodená chce z celého trestného konania vycúvať; motiváciou môže byť pre ňu to, že z obžalovaného má strach, ako aj skutočnosť, že všetky jej deti sú v súčasnej dobe umiestnené v ústavnej starostlivosti. Výsledky znaleckého dokazovania podľa názoru súdu logicky dokresľujú situáciu, ktorá bola v rodine obžalovaného a poškodenej a ktorá má do určitej miery aj oporu vo vykonanom dokazovaní prostredníctvom svdeckých výpovedí svedkov Q. Q. a P. Q., ktoré súd považuje za vierohodné, pretože jednak potvrdzujú skutočnosti uvedené v zápisnici o trestnom oznámení a jednak preto, že sú nepriamo potvrdené aj výsledkami znaleckého dokazovania tejto znalkyne, zapadajú do kontextu jej znaleckých zistení a záverov.

Súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že hoci sa obhajoba snažila spochybniť výsledky znaleckého dokazovania, znalkyňa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní jednoznačne zotrvala na

záveroch svojich znaleckých posudkov, ktoré logicky vysvetlila, pomerne podrobne opísala metódy, ktoré použila pri znaleckom dokazovaní. Súd konštatuje, že metódy, ktoré opísala znalkyňa, sú všeobecne používané. Súdu neprináleží hodnotiť, aké metódy znalkyňa pri dokazovaní použije, či sú to metódy vhodné alebo nie, je to vecou znaleckého dokazovania, pretože metódy znaleckého dokazovania sú výsostnou záležitosťou znalca ako odborne znalej osoby zapísanej v zozname znalcov. Na druhej strane, ani znalci neprináleží hodnotiť a uvádzať právne závery, čo je záležitosťou súdu. V posudzovanom prípade považuje súd výsledky znaleckého dokazovania za riadne odôvodnené, závery posudkov za logické, znalci na nich zotrvali aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, na doplňujúce otázky odpovedali jasne, zrozumiteľne, doplnili a vysvetlili závery podaných posudkov.

Súd ďalej poukazuje na výsledky znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia MUDr. Vladimírom Majeríkom. Aj tento znalec pri výsluchu v plnom rozsahu zotrval na záveroch svojich posudkov č. 5/2020 a 6/2020, ktoré sú podrobne rozvedené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia rozsudku. Znalec o. i. konštatoval, že k zraneniam mal. Q. Z., ktoré utrpel 14.01.2020, došlo s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobom, ako uviedla poškodená vo svojej výpovedi, podľa ktorej dňa 14.01.2020 X. Z. hodil mal. Q. Z. o posteľ, čím mu spôsobil pomliaždeniny predlaktia a pomliaždenie hlavy. Znalec síce na hlavnom pojednávaní pripustil aj možný iný spôsob mechanizmu vzniku vyššie uvedených zranení, avšak konštatoval, že k takýmto typom zranenia dochádza pri udretí tupým predmetom o telo alebo pri udretí tela o tupý predmet. Uznal, že zranenie mohlo vzniknúť aj napr. takým spôsobom, že mal. šiel na bicykli, spadol alebo že spontánne spadol niekde doma alebo na dvore; osobne však zastáva názor, že úrazový mechanizmus bol spôsobený takým spôsobom, aký vyplýva z výpovede Q. V danom prípade totiž zranenie a jeho charakter jednoznačne svedčia v prospech tvrdenia, že maloletý buď spadol alebo ho niekto udrel. Charakter utrpených zranení jednoznačne nasvedčuje v prospech tvrdení, že zranenia mal. Q. boli spôsobené úderom tupého predmetu alebo pádom na tvrdý predmet. K zraneniam, ktoré utrpela poškodená Q. Q. 14.01.2020, konkrétne pomliaždenia tváre, pomliaždenia chrbta v oblasti ľavej lopatky a popáleniny dorzálnych častí ľavej ruky, zodpovedajú predloženej lekárskej dokumentácii, pričom znalec konštatoval, že je len ťažko možné predstaviť si a prijať záver, že napríklad k vzniku modriny pod okom dôjde iným spôsobom, ako to uviedla poškodená, pretože modrina pod okom je sama o sebe dôkazom udretia tváre. Tiež konštatoval, že si len ťažko možno predstaviť, že si niekto sám popáli cigaretou chrbát ruky, pričom pokiaľ ide o popáleninu, jedná sa o typ popáleniny 2b, teda popáleninu spôsobenú vysokým stupňom teploty, ktorej tvar jednoznačne svedčí v prospech toho, že bola spôsobená cigaretou a nie varením pri sporáku, ako neskôr podľa názoru súdu klamlivo a účelovo uvádzala poškodená.

Súd na základe vykonaného dokazovania, ktoré bolo v danom prípade vykonané pomerne obširne aj prostredníctvom znaleckého dokazovania, dospel k záveru, že výsledky tohto dokazovania vykonaného znalcami Mgr. Messerschmidtovou a MUDr. Majeríkom svedčia v prospech skutočností vyplývajúcich zo zápisnice o trestnom oznámení, ktoré pokiaľ ide o celkovú situáciu v rodine obžalovaného a poškodenej, ako aj utrpené zranenia poškodenej a mal. Q., potvrdzujú. Hoci tieto skutočnosti neskôr na hlavnom pojednávaní poškodená Q. poprela odôvodňujúc zmenu svojho postoja tým, že trestné oznámenie na obžalovaného si vymyslela, pretože na neho žiarlila, v kontexte vykonaného dokazovania súd nemá dôvodné pochybnosti o tom, že k vzniku zranení poškodeného mal. Q. Z. a poškodenej Q. Q. došlo spôsobom uvedeným v skutkovej vete tohto rozsudku.

Súd na dokreslenie celej situácie v rodine obžalovaného v neposlednom rade poukazuje aj na skutočnosti vyplývajúce z výsluchu mal. X. Z., nar. XX.XX.XXXX, osoby mladšej ako 14 rokov. Záznam o výsluchu tohto svedka bol prehratý na hlavnom pojednávaní v zmysle § 135 ods. 4 a § 270 ods. 2 Tr. por. Z výsluchu tohto maloletého vyplýva, že potvrdil, že jeho otec bil mamu, bil jeho brata Q., pričom svedok spontánne uviedol, že keď oco bil mamu, mama nerobila nič, ocovi dala peňaženku. V situácii, kedy oco bil mamu, mama plakala, tiekla jej krv z nosa. Mama vtedy ušla z domu preč. Svedok potvrdil, že oco pil alkohol, bol opitý, bil mamu aj vtedy, keď s ňou bol sám doma. Svedok potvrdil, že otec bil aj jeho brata Q..

Nemenej dôležitá je v kontexte výsluchu tohto mal. svedka X. Z. aj skutočnosť vyplývajúca z výsluchu svedkyne Q. Q. z prípravného konania, ktorá bola so súhlasom strán prečítaná na hlavnom pojednávaní. Táto svedkyňa pracujúca ako profesionálny náhradný rodič v Centre pre deti a rodiny P. má v náhradnej profesionálnej starostlivosti mal. X. Z., ktorý k nim do rodiny prišiel 17.01.2020 vo veľmi zanedbanom stave. Svedkyňa potvrdila, že potom ako sa tento chlapec u nich aklimatizoval na rodinné prostredie,

začal spomínať, ako to u nich doma bolo, keď býval so svojou rodinou. Uviedla, že keď sa kúpala, stalo sa, že videl šnúry na prádlo a povedal, že oco vyviazal za ruky Q. vtedy, keď plakal. Postupne si spomenul aj na ďalšie veci, napr. keď obedoval príborom a mal v ruke nožík, „ukázal nožom pod krk a povedal, že takto oco robil mame“. Mal. X. jej uviedol, že „oco bral peniaze od mamy, zobral jej peňaženku, pil pivo, ktoré dal piť aj deťom“. Svedkyňa opísala mal. X. v čase, kedy bol umiestnený do jej rodiny, ako agresívneho, chlapec kopal do všetkého vrátane domácich zvierat, „správal sa doslova ako zvieratko“. Svoje správanie odôvodnil tým, že „takto doma to u nich robili“, teda maloletý to podľa svedkyne pokladal za čosi normálne, za štandard.

Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť aj skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Karin Štiffelovej, znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, psychológia sexuality, z ktorého okrem iného vyplýva, že znalkyňa vyšetrením u mal. X. Z. konštatovala, že vedomé klamstvá a účelové spracovanie jednotlivých údajov dieťaťom je vysoko nepravdepodobné, nenašiel sa zmysluplný dôvod, ktorý by tomu nasvedčoval. Zo znaleckého hľadiska sa opis vyšetrovaných udalostí zo strany mal. X. Z. „v podstatnej miere javí ako opis skutočne prežitého“.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností zistených dokazovaním na hlavnom pojednávaní, súd dospel k záveru hodnotiac jednotlivé dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku. Hoci obžalovaný spáchanie skutku popiera, pričom poškodená na hlavnom pojednávaní poprela skutočnosti vyplývajúce z ňou podaného trestného oznámenia a v prípravnom konaní využila svoje právo odoprieť vypovedať, súd má v súhrne vykonaných dôkazov preukázané, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil. V danom prípade zohralo dôležitú úlohu znalecké dokazovanie, výsledky ktorého podľa názoru súdu nie sú spochybnené, vypočítaní znalci zotrvali na záveroch znaleckých posudkoch aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní. Súd konštatuje, že je potrebné osobitne zohľadniť skutočnosť konštatovanú znalkyňou Mgr. Messerschmidtovou spočívajúcu v motivácii poškodenej Q. Q. vedúcou v konečnom dôsledku k stiahnutiu trestného oznámenia podaného na obžalovaného, čo znalkyňa dostatočne a logicky odôvodnila tým, že poškodená má päť mal. detí, ktoré sú v súčasnej dobe umiestnené v ústavnej starostlivosti, z obžalovaného mala strach a obavu, pričom samotná poškodená do značnej miery tolerovala násilné správanie obžalovaného, čo podkladala za „akýsi štandard“. Súd považuje v tomto smere za logické aj konštatovanie znalkyne, že poškodená vstupovala do partnerského vzťahu s obžalovaným vo veľmi mladom veku, obžalovaný mal vo vzťahu dominanciu, pričom poškodená na lekárskech ošetreniach nebola práve z dôvodu, že mala z obžalovaného strach. Samotná znalkyňa pri znaleckom vyšetrení zistila u poškodenej snahu agresívne správanie zo strany obžalovaného bagatelizovať, pričom konanie poškodenej, ktorá sa v určitom momente, kedy agresia zo strany obžalovaného presiahla určitú hranicu, ktorú bola ochotná tolerovať, následne po uvedomení si celej situácie po podaní trestného oznámenia (vzatie X. Z. do väzby, odobratie piatich mal. detí a ich umiestnenie do ústavnej starostlivosti) znalkyňa Mgr. Messerschmidtová aj logicky zdôvodnila. V kontexte vyššie uvedeného preto súd považuje skutočnosti vylývajúce z výsluchu svedkov B. F., X. Z., U. O. G. Z. U. Z. a U. Q., teda príbuzných obžalovaného a jeho družky, svedčiace o takmer idylickom a skoro bezproblémovom spolunažívaní obžalovaného a poškodenej a ich piatich maloletých detí, za tendenčné, učené v snahe pomôcť obžalovanému (a to aj za cenu istých vyhrážok voči otcovi poškodenej Q. Q.) vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Za daného stavu súd hodnotiac dôkazy vo vzájomnom súhrne dospel k záveru, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v podstate tak, ako mu je obžalobou kladený za vinu, ako je to špecifikované v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby voči znaleckému dokazovaniu, súd na tomto mieste konštatuje, že znalci zotrvali na znaleckých posudkoch pri výsluchu na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu, obhajoba nepredložila žiadne relevantné argumenty ani týkajúce sa použitých znaleckých metód, ktoré by boli relevantne spôsobilé výsledky znaleckého dokazovania nejakým spôsobom spochybníť, resp. ich aspoň zásadným spôsobom ovplyvniť.

Pokiaľ ide o námietky obhajoby týkajúce sa právnej kvalifikácie skutku, súd poukazuje, že obžalovanému X. Z. bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa OR PZ, OKP, ČVS: ORP-24/1-VYS-BR-2020 zo 17.01.2020, pričom právna kvalifikácia v predmetnom uznesení je uvedená ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ust. §

138 písm. a), b) Tr.zák. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení. To, že v obžalobe nie je s najväčšou pravdepodobnosťou nedopatrením uvedený osobitný kvalifikačný pojem v zmysle § 138 písm. a) Tr.zák. podľa názoru súdu nemá žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu stíhaného skutku ako takú, a to aj s prihliadnutím na to, že obvinenému bolo vznesené obvinenie tak ako je uvedené v predmetnom uznesení vyšetrovateľa, pričom osobitný kvalifikačný pojem v zmysle § 138 písm. a) Tr.zák. nemá ani vplyv na prísnejšiu právnu kvalifikáciu skutku. Námietku obhajoby vo vyššie uvedenom smere preto súd nepovažuje za relevantnú.

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje bezpečnosť,

b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,

potrestá sa odňatím slobody na 3 roky až 8 rokov.

Podľa § 208 ods. 3 písm. d) Tr. zák., odňatím slobody na 7 rokov až 15 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a) Tr. zák., závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, 156 a 157,

b) po dlhší čas.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd konanie obžalovaného X. Z. kvalifikoval rovnako ako obžaloba, a síce ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods.3 písm. d) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a), b) Tr. zák., pretože obžalovaný X. Z. blízkej osobe a osobe v jeho starostlivosti a výchove spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením popálenín, vyvolávaním strachu alebo stresu, bezdôvodným odopieraním spánku, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, priťažujúcu okolnosť, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.), pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem spoločnosti na ochrane blízkych osôb a ochrane osôb, ktoré sú so zreteľom na nedostatok veku (deti) v starostlivosti alebo výchove iných osôb. V danom prípade sa teda jedná o ochranu pred domácim násilím.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie sa rozumie taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké prikorie.

V danom prípade je súd toho názoru, že všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty vyššie uvedeného zločinu sú naplnené.

Obžalovaný žil s poškodenou Q. Q. v spoločnej domácnosti 8 rokov, predtým ako bol vzatý do väzby pracoval brigádnicky, poškodená Q. Q. bola na materskej, resp. rodičovskej dovolenke. Obžalovaný bol v minulosti súdom opakovane trestaný, bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č. k. 4T/81/2018-53 z 25.09.2018 pre prečin

poškodovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa dopustil 27.06.2018, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu 2 a 1 roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2018. Z uvedeného vyplýva, že stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Okrem tohto posledného odsúdenia má obžalovaný v registri trestov evidované ďalšie tri odsúdenia, zväčša pre majetkovú trestnú činnosť. V minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, v ktorom strávil celkovo 11 mesiacov, nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňa 27.12.2016.

Pokiaľ ide o priestupky, v Ústrednej evidencii priestupkov má evidované tri priestupky na úseku dopravy.

S poškodenou Q. Q. má obžalovaný päť mal. detí, ktoré sú v súčasnej dobe na základe rozhodnutia súdu umiestnené v Centre pre deti a rodiny H..

Obžalovanému teda priťažuje, že v minulosti bol súdom trestaný (§ 37 písm. m) Tr. zák.), súd u neho nevhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Trestný zákon v ust. § 208 ods. 3 hrozí za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby trestom odňatia slobody vo výmere 7 až 15 rokov. V dôsledku prevahy priťažujúcich okolností sa obžalovanému X. Z. zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák. o jednu tretinu; v danom prípade teda dolná hranica trestu odňatia slobody predstavuje 9 rokov a 8 mesiacov, horná 15 rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výkon k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti pokračuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako 2 roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Na tomto mieste považuje samosudca za potrebné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť totiž súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné, v neposlednom rade aj sociálne), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak vedie súd k požiadavke prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, bráni len čisto mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste a jeho ukladaní.

Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. pre jeho aplikovateľnosť v konkrétnom prípade nevyžaduje priznanie páchatel'a k spáchaniu trestného činu, ani jeho postoj k prejednávanej veci. Súd musí zohľadniť okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vzhľadom na charakter stíhaného skutku, jeho závažnosť ako aj rozsah, prihliadajúc aj na to, že k páchaniu skutku dochádzalo aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, kedy mal obžalovaný X. Z. viesť príkladný život a vyhýbať sa akémukoľvek konfliktu so zákonom, súd najprv konštatuje, že u obžalovaného vzhľadom aj na výmeru zákonom stanovenej trestnej sadzby, uloženie iného trestu ako nepodmienečného trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy. Na druhej strane, zákonná výmera trestu po zvýšení dolnej hranice v zmysle § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák. predstavujúca v danom prípade 9 rokov a 8 mesiacov a horná hranica predstavujúca 15 rokov, je v danom prípade podľa

názoru súdu pre obžalovaného neprímerane prísna. Súd poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaný je otcom piatich mal. detí a hoci sú tieto v súčasnej dobe v ústavnej starostlivosti, uvedené nevyklučuje, že v budúcnosti dôjde k náprave pomerov a mal. deti budú zverené buď do osobnej starostlivosti matky, resp. otca, teda obžalovaného. Súd tiež poukazuje na to, že obžalovanému bolo v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4T/81/2018 uložený podmienený trest odňatia slobody pre prečin poškodzovania cudzej veci, výmeru súd ktorého stanovil na 6 mesiacov s určením skúšobnej doby na 2 a 1 roka. V prípade uznania viny tak prichádza v tomto konaní do úvahy aj prípadná premena trestu na nepodmienečný trest. V neposlednom rade súd musí vziať do úvahy aj zreteľ na sociálne postavenie obžalovaného, pomery v akých žil spolu s družkou a piatimi mal. deťmi, o čom svedčia aj správy Centra pre deti a rodiny P.. Súdv danom prípade musí tieto okolnosti zväziť veľmi citlivo, automaticky neuložiť trest v rámci zákonnej sadzby, ale vziať na zreteľ aj špecifiká prípadu, socio-kultúrne prostredie v akom rodina žila, mať na pamäti aj to, aby trest v neprímeranej miere nepostihol najmä mal. deti, ktoré sú už beztak správaním obidvoch rodičov a celkovou starostlivosťou o ne, ktorá bola na veľmi nízkej úrovni, nespravodlivo potrestané.

Vychádzajúc z celkovej výmery trestu, ktorého dolná hranica v danom prípade predstavuje 9 rokov a 8 mesiacov, je súd toho názoru, že táto výmera trestu je pre obžalovaného neprímerane prísna. Poukazuje pritom aj na postoj poškodenej k prejednávanej trestnej veci, ako aj na to, že obžalovaný bol doposiaľ stíhaný vo väčšej miere len pre menej závažnú trestnú činnosť najmä majetkového charakteru. Súd je toho názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý by obžalovanému uložil čo i len na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle návrhu prokurátora vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, je berúc do úvahy vyššie uvedené okolnosti a špecifiká, neprímerane prísny.

Súd preto obžalovanému výmeru trestu určil za aplikácie § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na 5 rokov. Trest uložený v tejto výmere podľa súdu zodpovedá zákonným požiadavkám pre ukladanie trestov, obsahuje v potrebnej miere prvky individuálnej, ako i generálnej prevencie.

Obžalovaného na výkon v súlade s § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keď dospel k záveru, že obžalovaný síce bol v minulosti v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (konanie vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 1T/65/2015 - prečin krádeže a konanie vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 0T/49/2015 - prečin krádeže), avšak vzhľadom na časovú súslednosť žalovaného skutku, súd konanie obžalovaného, za ktoré ho odsudzuje, poňal ako jeden skutok; dospel teda k záveru, že predtým, ako sa obžalovaný stíhanej trestnej činnosti dopustil, nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Súd preto obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde bude podľa názoru súdu jeho náprava a prevýchova zabezpečená v dostatočnej miere.

Znalci u obžalovaného nekonštatovali potrebu uloženia ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, súd priznal v zmysle znaleckého dokazovania vykonaného znalcom MUDr. Majerikom náhradu škody mal. Q. Z., pričom tento nárok bol riadne a včas uplatnený prostredníctvom súdom ustanoveného opatrovníka JUDr. Andreja Kováčika. Uplatnený nárok spočíva v náhrade škody za bolestné v zmysle znaleckého posudku č. 5/2020, kedy znalec týmto znalecký posudkom konštatoval u poškodeného mal. Q. Z. zranenia v celkovom rozsahu 20 bodov, teda v sume 405,20 €, a to konkrétne za pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu a za pomliaždenie predlaktia. Vychádzajúc zo znaleckého dokazovania, ako aj skutočnosti, že nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas, súd priznal poškodenému mal. Q. Z. náhradu škody v uplatnenom rozsahu.

Poškodená Q. Q. si nárok na náhradu škody neuplatnila.

Proti vyhlásenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Odvolanie proti rozsudku podal v zákonnej lehote aj obžalovaný, a to proti všetkým jeho výrokom, ako aj proti konaniu, ktorého rozsudku predchádzalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici